

H Y P O T E R M I

Story by Ruben Sznajderman

29/01/2018
Version: 1.0.2
Licence: CC-BY-4.0
<https://github.com/rubensz>
www.rubensznajderman.com

*BUG: SE OM DU KAN FÅ NER ANTALET HUS FÖR OM DET ÄR ETT
"MODERNT" HUS SÅ BRUKAR DET INTE FINNAS SÅ MÅNGA
ANSLUTANDE HUSE*

ACT I

AKT I

FADE IN

EXT. SKOG - SKYMNING

En dimma ligger tätt mellan mörka trädstammar som sticker upp genom den snötäckta skogen. Vi skymtar en varelse komma mot oss ur töcken.

MÅRTEN (43) kommer haltande, endast iklädd tröja, byxor och stövlar. Han tittar sig omkring, går vidare. Mårten börjar flåsa.

PERNILLA (V.O.)

Det första som händer är att mindre blod skickas till armarna och benen. Kroppen gör detta för att hålla organen varma. Det gör så att fingrarna fryser, tårna börjar värka.

Mårten försöker blåsa sina händer varma.

PERNILLA (V.O.)

Musklerna aktiveras för att generera värme. Man börjar huttra huttrar. Det ökar kroppsvärmen, också metabolism.

Mårten stannar upp och tittar sig omkring. Han tittar på sin hand som skakar, stoppar den i fickorna och fortsätter gå.

PERNILLA (V.O.)

Eftersom din temperatur sjunker så blir skakningarna allt våldsammare, du får svårare att röra dig, och ta dig till säkerhet.

Mårten är blek, läpparna är blåa och han huttrar kraftigare.

PERNILLA (V.O.)

Du blir snabbt utmattad.

Mårten sätter sig på huk.

PERNILLA (V.O)

Du tröttas ut. Många sätter sig. Du tänker inte ge upp, men kanske bara en kort paus för att hämta andan. Snart blir det nya tag.

Mårten faller omkull. Först försöker han ta sig upp men sedan ger han upp mot gravitationen och breddar ut sig.

PERNILLA (V.O.)

Ansträngingen gör så att du svettas. Dina fuktiga kläder accelererar din sjunkande kroppstemperatur.

Han lyckas ta sig upp på knäna, tar sig för tingarna, och försöker skaka av sig yrseln.

PERNILLA (V.O)

Enzymerna i hjärnan blir mindre effektiva, Amnesi börjar dribbla dina tankar. Vad gör du här? Hur kom du hit?

Han försöker resa sig men orkar inte och sätter sig igen.

PERNILLA (V.O.)

Eftersom du blir kallare så avtar frossan för att konservera energi.

Mårten tittar på sina händer, förvånad. De skakar inte längre. Han försöker resa sig igen, men faller ihop och breder ut sig över snön. Mårten stirrar upp i himmelen med en tom blick.

PERNILLA (V.O.)

Hjärtats elektriska impulser hemma av temperatur nersättningen. Hjärtat blir orytmiskt och pumpar mindre blod. Bristen på syre påverkar din uppfattning tid och rum upphör.

Mårten ligger över snön och tänker, tills hans ögon sluts.

MÅRTEN (V.O.)

*SPARA DEN HÄR TILL SENARE, NÅGOT SOM KANSKE PETRA FÅR SÄGA
Många som fryser ihjäl drabbas av en sista desperat impuls, att ta av sina kläder. Ingen vet varför men vissa tror att vi tror att precis innan vi dör så vidgas blodkärlen vid kroppsytan och vi upplever en känsla av extrem hetta.*

MÅRTEN (V.O.)

*Ironiskt, inte sant? När kommer
ligga där naken på din dödsbädd, ett
skimrande täcke av snö, hur din
sista önskan medans du fryser till
döds kanske kommer bli, att dödens
famn ska rädda dig från den
hettan.*

INT. VARDAGSRUM - GÅRDEN - SAMTIDIGT

Snöflingor faller över ett en gård. Vi rör oss bakåt och ser att det är plastflingor dansar runt i vätskan av en SNÖGLOB. Oskar (8) tittar följer flingorna med intresse.

TROPE:St. Elsewhere ending

PERNILLA (39) står vid fönstret och stirrar ut i skogen bortom gårdsplan. Hon drar en suck, lyfter en träskiva och bommar igen det sista fönstret för natten.

Huset är nedgången, fyllt med prylar och dunkelt upplyst med endast hemmagjorda stearinljus. Hon tassar förbi ansamlingen av saker på golvet och sätter sig med Oskar på soffan.

PERNILLA

Kom, det är dags och lägga sig.

Hon försöker ta ifrån Oskar snögloben men han stönar och trycker bort henne, ifrån sig så att han kan obehindrat kan fortsätta att stirra på snögloben.

PETRA (13) kommer in från köket.

PETRA

Jag orkar inte störa någon mera.

PERNILLA

Det är OK, älskling. Vi ska ändå lägga oss nu.

Pernilla tar snögloben från Oskar som ger ifrån sig ett retarderat gnöl.

PERNILLA

Ja, jag vet men vi måste faktiskt gå och lägga oss. Snälla hjälp mig Petra.

Petra lyfter Oskar ur soffan och leder honom mot övervåningen.

MONTAGE I OLIKA RUM

KÖKET

Petra ställer en stor kastrull med snö på vedspisen.

BADRUMMET

Petra hjälper Oskars med att borsta tänderna.

KÖKET

Petra torkar av Oskar med en trasa som hon doppar i kastrullen.

BARNKAMMAREN

Petra hjälper Oskar ta på sig sin pyjamas. Petra bäddar ner Oskar i sängen, tar ut två varma tegelstenar från kastrullen och lägger dem vid hans fötter.

MONTAGE UPPHÖR.

VARDAGSRUMMET

Petra kommer ner för trappan till övervåning och ser Pernilla som tomglor in brasan.

PETRA

När kommer pappa?

PERNILLA

Han kommer nog snart.

PETRA

Skulle inte han ha varit här för länge sen?

PERNILLA

Jo, jag vet. Oroa dig inte nu.

PETRA

Men han brukar ju inte vara borta så här sent.

PERNILLA

Han kanske har hittat något gott för oss att äta. Kanske står och stycker upp det nu så det inte blir dåligt.

Petra går upp till övervåningen.

Pernilla tittar över axeln på Petra, tänker. Går till dörren, öppnar.

EXT. GÅRDSPLAN - NATT

Genom dimman ser vi huset som är FÖRSJUNKET under det ISTÄCKE. När Pernilla öppnar så ser vi att en grop har

skottats ner till ingången. Pernilla tittar sig omkring, tänker en stund och stänger sedan dörren, besviket.

FADE TO BLACK:

INT. SÄNGKAMMAREN, GAMLA GÅRDEN - GRYNING

BUG: CLICHÉ - MARDRÖMS KATAPULTEN, hitta en annan övergång för den här tiden passeringen

Pernilla flyger upp ur sängen kippandes efter andan. Hon torkar och svetten från pannan. Hon kastar en blick vid sidan, platsen är tom.

BARNKAMMAREN

Pernilla tittar in hos barnen som fortfarande sover.

KÖKET

Pernilla lyfter träskivorna från fönstren och avslöjar hur stökigt och nergånget köket är.

GÅRDSPLANEN

Pernilla kommer ut ur huset med en stor buljongkittel och spade. Hon passerar över verandan, tar ett kliv UPP PÅ ISEN, går fram till en snödriva och fyller kastrullen med snö.

KÖKET

Pernilla kånkar in buljong kitteln och ställer den på vedspisen. Hon öppnar kylen och ställer fram mat på diskbänken, rensar ut aska ur vedspisen, stoppar in ett nytt isblock i kylskåpet när--

VI HÖR EN BILMOTOR UTIFRÅN.

Pernilla rusar mot fönstret, hoppfullt. Hennes hoppfulla min förbytts till förundran när hon ser en FOLKABUSS köra ut från dimman på vägen och stanna på gårdsplanen. Pernilla stirrar på den parkerade bussen tills förardörren öppnas och hon duckar ner på golvet.

PETRA (U.B)

Ere Pappa?

Pernilla tittar upp och ser Petra i pyjamas på trappan.

PERNILLA

Shhhh!

VI HÖR TUNGA STEG FRÅN HUSETS VERANDA.

Pernilla rusar upp med Petra till barnkammaren.

BARNKAMMAREN

Pernilla skjuter en träbyrå åt sidan som har dolt ett hemligt utrymme som hon sätter Oskar och Petra i.

PETRA
(viskning)
Är det skrapare?

HALLEN

Någon RYCKER i handtaget till ytterdörren.

VI KORSKLIPPER MELLAN PERNILLA OCH YTTERDÖRREN.

PERNILLA
(till Petra)
Kom ihåg nu vad vi har sagt. Var
helt tysta och kom inte fram förens
jag ger signalen.

Pernilla puttar tillbaka trädbyrån.

Det rycks i handtaget.

Metalliskt rassel från låset.

Pernilla stänger försiktigt dörren till barnkammaren,
stänger dörren efter sig och smyger in i sitt sovrum.

Någon tacklar ytterdörren från utsidan.

Pernilla letar desperat genom det stökiga sovrummet.

En ram som hänger på ytterdörren lossnar från spiken den
hänger på och faller till golvet så att glaset krossas.

Petra sitter i garderoben med Oskar.

VI HÖR ATT NÅGOT KLICKAR TILL I YTTERDÖRRENS LÅS.

Handtaget till ytterdörren trycks ner och DÖRREN ÖPPNAS.

Pernilla stannar upp--

GNISSEL AV YTTERDÖRREN SOM ÖPPNAS.

Pernilla tittar upp, någon är inne i huset.

Ett par kraftiga kängor trampar in över glasskärvorna från
ramen på golvet.

Inne i barnkammaren så försöker Petra vagga Oskar som flämtar av rädsla.

EN KRAFTIG MAN, ANSIKTE UR BILD, tittar sig om kring, drar fram en KOFOT och går in i köket.

Pernilla öppnar garderoben och från en hink med paraplyer rycker hon en GOLFKLUBBA.

Mannen lägger IFRÅN SIG KOFOTEN och börjar äta maten på diskbänken.

Vi följer Pernilla som smyger ner för trappan med golfklubban.

KORS KLIPPNINGEN UPPHÖR.

KÖKET

Mannen lutar sig över diskbänken och glufsar i sig maten medans Pernilla smyger in med golfklubban.

GOLVET KNARRAR.

Mannen slutar gluffsa. Pernilla stannar upp och ser hur han sträcker sig efter KOFOTEN. Pernilla RUSAR FRAM, Kraftiga Mannen tittar över axeln, hon JABBAR honom i ansiktet med golfklubban, huvudet flyger bakåt, hon ser vem det är, tar sig för munnen--

ROBERT

Aj! Va fan ere me dig?

ROBERT (45) som tar sig för ansiktet medans näsblodet rinner.

Pernillas blir först chockad, sätter händerna för munnen men slänger sig sedan över honom och hänger runt halsen på Robert.

ROBERT

Oh, aj, aj!

PERNILLA

Robert, Robert, Robert.

ROBERT

Jaja. Hej, hjärtat.

Pernilla släpper taget.

PERNILLA

Förlåt jag... såg inte att det var du.

ROBERT
 Har ni fortfarande inte fixat
 låsjäveln? Trodde ni hade bytt lås
 innan jag fick upp den.

PERNILLA
 Det gäller bara att ha rätt feeling
 i fingrarna för att få upp den.
FLYTSTA

Robert känner på sin näsan.

ROBERT
 Ja, tror fan den är bruten.

PERNILLA
 Förlåt!

ROBERT
 Ska väl vara glad att du inte slog
 in pannbenet på mig.

PERNILLA
 Ja, smyger du runt som en skrapare,
 skulle vart glad att jag inte slog
 skiten ur dig.

ROBERT
 Såg ingen bil på gården. Trodde att
 ni kanske hade stuckit.

PERNILLA
 Ändå kommer du med kofoten.

ROBERT
 Kunde ju ha blivit ett skraparnäste.
 Vill bara kolla läget först. Jag har
 ju Karin och ungarna väntades i
 bilen.

Pernilla tittar upp på honom med vida ögon.

GÅRDSPLANEN

Pernilla springer ut ur huset, över gårdsplanen och mot
 Folkvagnen.

KARIN (41) kommer ut ur Folkan.

KARIN
 Pernilla!

De möts och omfamnar varandra.

PERNILLA

Så som jag har oroat mig för er!
Lyckan till baksätet på Folkan
öppnas, MOA (8) och GUSTAV (9)
kliver ut.

KARIN

Vi har varit så oroliga för er också
De släpper greppet om varandra.
Pernilla tar Karin om kinderna.

Robert kommer ut ur huset och går mot Karin och Pernilla.

PERNILLA

Som jag har saknat dig.

KARIN

Var så rädd att vi aldrig skulle få
se er igen.

PERNILLA

Nej, säg inte så. Förlåt, allt gick
så snabbt. Vi försökte hitta ett
sätt att kontakta er men--

KARIN

Det är ok, hjärtat. Vi försökte allt
möjligt också. Ingenting fungerar
längre. De ler mot varandra. Pernilla
får syn på Moa och Gustav som står
vi Folkan.

PERNILLA

Nä men gud!

Pernilla rusar fram till barnen.

PERNILLA

Mina små pussgurkor har blivit så
stora! Hon pussar och kramar Moa och
Gustav som skrattar.

PERNILLA

Sist jag såg er måste ni båda varit
två huvuden kortare.

HALLEN

Pernilla, Karin, Robert, Moa och Gustav kommer in genom
ytterdörren med armarna fulla med bagage och utrustning

BARNKAMMAREN

Pernilla flyttar på bokhyllan och släpper ut Petra och
Oskar.

KÖKET

Pernilla håller upp barr-té till Robert och Karin som sitter vid matbordet.

PERNILLA

Slå er ner så ska jag sätta på lite
barr-té åt er.

Pernilla lägger några vedträn på spisen. Karin böjer sig över bordet och vilar ögonen i armvecket. Pernilla håller vatten i en tekanna från en hink med smältande snö. Robert tittar runt på väggarna, förundsam.

PERNILLA

Ska bara få lite fart på spisen här
så--

ROBERT

Vart är Mårten?

Pernilla städar undan smutsig tallrikar, utan att svara. Karin tittar undrande på Pernilla. Robert och Karin tittar på varandra sen på Pernilla.

KARIN

Pernilla?

Pernilla släpper disken, stannar upp, sänker huvudet.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

Karin reser sig och närmar sig Pernilla.

KARIN

Vad är det som har hänt?

PERNILLA

(gråtandes)

Han... han... kom inte tillbaka.

Pernilla brister ut i gråt.

KARIN

Men gumman--

PERNILLA

Han... Han kom inte tillbaka.

TODO:SKRIV IN EN SUBPLOT-SCEN MED BARNEN

De sätter Pernilla på en stol vid köksbordet, Robert ger henne ett glas vatten.

PERNILLA

Tack.

KARIN

Hur länge har han varit borta?

PERNILLA

Sen igår morse, han var borta när jag vaknade.

Karin och Roberts tittar på varandra. Pernilla snyter sig.

PERNILLA

Det sker ofta, han gillar ju att vara uppe tidigt. Det är alltid något som måste fixas, ibland drar han iväg för att fixa saker.

ROBERT

Har han inte sagt om han skulle göra nåt?

PERNILLA

Vi har så mycket att stå i här med huset och barnen och allt. Ibland drar han bara iväg i skogen för att jaga eller nått. Han är så duktig där ute. Men han kommer alltid tillbaka.

KARIN

Brukar han ta bilen eller?

PERNILLA

Nej, nästan aldrig. Vi försöker att inte röra bensinen i källaren.

ROBERT

Det finns säkert en bra förklaring.

PERNILLA

Jag har sagt till honom att det är för farligt att köra där ingen plogar längre. Men han lyssnar aldrig.

KARIN

Förmoda inte de värsta nu.

PERNILLA

Nä.

KARIN

Han dyker nog upp snart ska du se.

PERNILLA

Jag har velat ge mig ut för att titta efter honom men... Det är alldeles för farligt där ute för att gå själv med barnen. Någon måste vakta huset.

ROBERT

Det var nog rätt tänkt.

PERNILLA

Tänk om han är någonstans där ute och behöver hjälp! Tänk om det är försent!

ROBERT

Seså, lugn nu.

KARIN

Har du sovit eller ätit nått?

Pernilla tittar ner i golvet.

ROBERT

Jag kan ta bussen och se mig omkring här i trakten.

KARIN

(till Pernilla)

Ja, de är väll en bra ide? Så kan du få vila lite.

Pernilla torkar tåraran.

KARIN

Men då gör vi så. Jag kan ordna lite frukost.

EXT. GÅRDSPLAN - DAG

Robert går ut till folkan.

INNE I FOLKAN

Robert sätter sig bakom ratten och vrider om nyckeln, motorn hackar men bilen startar inte.

ROBERT

(till själv)

Men va fan inte igen.

Robert släpper nyckeln, tänker, sträcker sig efter nyckeln och vrider om igen.

VI HÖR BILEN STARTAR

INT. KÖKET - SAMTIDIGT

Karin tar ut konserverburkar ur sin ryggsäck medans Pernilla står vid fönstret och tittar på folkan som kör iväg.

KARIN

Kunde inte hitta konserveröppnaren?

Pernilla reagerar inte.

KARIN

Pernilla?

PERNILLA

Ah, förlåt. Jag har flyttat sånt till den här lådan.

Karin försöker öppna luckan till vedspisen.

PERNILLA

Den är lite trixig den där.

Pernilla hjälper henne öppna luckan.

KARIN

Tänk att den går fortfarande den där gamla spisen.

PERNILLA

Ja, tänk. Behöver nog lite mer ved.

KARIN

Himla tur att mamma lyckades övertala pappa att inte slänga ut den.

PERNILLA

Svårt att se hur skulle klarat oss utan.

KARIN

(förställd gubbröst)

Den här gamla skrothögen ska ut ur mitt hus! Den är bara ivägen!

PERNILLA

Mamma visste att om han bara fick hålla sitt brandtal så skulle han till slut ge med sig.

MONTAGE

Karin och Pernilla gör frukost, barnen sätter sig vid bordet, maten serveras, de äter, Petra hjälper Oskar.

SLUT PÅ MONTAGE.

Pernilla, Karin och de fyra barnet sitter vid matbordet.

KARIN

Nä, nu är det dags för läxorna.

(till Petra)

Vi haft lite hemskola med Moa och Gustav, du och Oskar vill kanske vara med?

Pernilla tittar ner, skamset.

KARIN

Det är precis som när du gick i skolan förut fast hemma.

PERNILLA

Ah, jag har tänkt att vi borde göra nått sånt nu när det har gått så lång tid sen... men...

PETRA

Visst, gärna.

KARIN

(till Pernilla)

Men det är väl inte så lätt alla gånger här ute.

PERNILLA

Nä.

PETRA

Jag brukar läsa morfars böcker.

PERNILLA

Ja, du är ett riktigt läshuvud min lilla professor, ibland så måste man ju slita dig från böckerna.

PERNILLA

(till Karin)

Alla pappas böcker står ju kvar där uppe. Vi ville lägga dom på vinden men det gick ju inte för sig.

VARDAGSRUMMET

Karin delar ut papper och penna till Moa, Gustav, Petra och Oskar.

TODO: Ge Karin en moment med Gustav och Oskar

KARIN

Sådär, har alla fått pennor nu? Bra. Så idag tänkte jag att vi skulle prata lite geografi.

Karin vecklar ut en KARTA..

KARIN
Här är familjens karta över Europa.

KÖKET

Pernilla diskar, kastar ett öga över axeln på lektionen som pågår i vardagsrummet, och ler försiktigt.

VARDAGSRUMMET

Karin och barnen tittar på kartan.

KARIN
Jättebra. Och ser ni det här strecket här?

MOA
Ah!

KARIN
Moa du kanske kan läsa vad som står?

MOA
Ah-uh-t.

KARIN
Det där uttalas auto, det är inte så lätt att veta.

MOA
Autob..

KARIN
H:et är tyst här. Du vet vad vi har sagt om tysta bokstäver.

MOA
Autobahn.

EXT. SNÖTÄCKT LANDSVÄG - DAG

Folkan stannar vid sidan av vägen. Robert öppnar bildörren, tar ett steg ut , stannar, tittar förbi oss.

VI RÖR OSS SAKTA IN MOT ROBERT.

INT. SOVRUMMET - GÅRDEN - DAG

Pernilla klär på sig en vinterkläder.

VARDAGSRUMMET

Karin sitter med barnen som skriver. Hon tittar upp mot hallen.

KARIN P.O.V: Pernilla går genom ytterdörren med EN STOR YXA.

KARIN
(till barnen)
Jag går och hjälper Pernilla lite,
fortsätt ni.

Karin tar på sig ytterkläderna.

KARIN
(ropar från hallen)
Se till att sitter till förhöret
ikväll.

EXT. GÅRDSPLAN - DAG

KARIN
(ropar)
Vänta!

Pernilla vänder sig om.

KARIN
Vart ska du?

PERNILLA
Jag... tänkte fixa lite ved.

De tittar på varandra.

KARIN
Barnen är sysselsatta en stund. Vill
du ha hjälp?

Pernilla tänker.

PERNILLA
Visst.

INT. VARDAGSRUMMET - DAG

TODO: SUBPLOT SCEN MED BARNEN

INT. FRIGGEBODEN - SAMTIDIGT

Karin lägger vedträn på stubben medans Pernilla klyver dem med yxan. De staplar veden och sätter sig för att vila.

PERNILLA
Så hur är det i stan?

KARIN
Fruktansvärt.

PERNILLA
Vadå?

KARIN
Nä, jag orkar inte prata om det.

Pernilla tittar på Karin, undrandes.

KARIN
Det var ett helvete att ta sig
därifrån. Jag pallar inte nu men kan
berätta sen.

Pernilla tar fram brun glasflaska från sin jacka och
räcker den till Karin.

PERNILLA
Ska du ha dig en järn?

KARIN
Va är det här, har du sprit?

PERNILLA
Tyvärr, bara smält snö.

KARIN
Du vet väl vad dom säger om att
dricka smält snö?

PERNILLA
Oroa dig inte, den är behandlad.

Karin tittar på flaskan tveksamt, men dricker.

PERNILLA
Släcker törsten iallafall.

KARIN
Lätt att glömma att dricka för när
det bara är kallt.

PERNILLA
Jag har släppt hudvården för
längesen.

KARIN
Vi dricker ju inte bara vatten för
 huden.

PERNILLA
Tala för dig själv.

De flinar.

KARIN

Med den här vintern så har vi väl
mer vatten omkring oss än någonsin.

PERNILLA

Vadå, vinter? Det är ju sommar.

KARIN

Ja, men du förstår vad jag menar.

PERNILLA

Det är iallafall lite mindre att
skotta så här års. Lättare att ta
sig fram.

KARIN

Snön smälter lite, men helt
försvinner den aldrig.

PERNILLA

Nä.

De tänker, Karin vänder sig mot Pernilla.

KARIN

Du. Du, vet... Det är så glaciärer
bildas.

Pernilla tittar på Karin en stund.

PERNILLA

Vadå?

KARIN

Det snöar på vintern, smälter lite
på sommaren, men över tid så blir
det bara tjockare. Varje lager gör
det lite tyngre, snön blir till is.
Vi kan skotta nu men efter ett tag--

PERNILLA

--om det fortsätter ja, det kan ju
vända också.

KARIN

Jovisst. Men ingen vet. Ingen vet
när det vänder. Eller om det ens gör
det.

Pernilla tänker.

PERNILLA

Är det de som de säger i stan eller?

KARINA

Ha, där sägs det så mycket
knäppheter. Om du bara visste.

Karin tänker, hon börjar gråta. Pernilla sätter sig
närmare för att trösta henne. Karin torkar tårarna och
försöker samla sig.

*TODO: Se till att tjejerna gråter lika mycket som
killarna*

KARIN

Vi skulle först med er när ni stack
från stan. Allt gick så snabbt. Folk
blev helt tokiga.

PERNILLA

Vad hände? Vi hörde bara rykten från
de som reste söderut.

KARIN

Jag har så dåligt samtvete. Allt
skit som Moa och Gustav har fått se.

PERNILLA

Det är inte ditt fel.

KARIN

Vi skulle ha gett oss av tidigare,
innan det blev värre.

PERNILLA

Hur skulle ni kunna veta?

KARIN

Vi sålde allt vi hade för att kunna
ta oss ut. Lägenheten, bilen, alla
prylar.

PERNILLA

Det kunde lika gärna svängt åt andra
hållet.

KARIN

Robert blev blåst varje gång men vad
hade han för val.

PERNILLA

Nu har ni lyckats ta er ut ur stan.

KARIN

Om vi inte hade fått ihop till att
köpa det där frankensteinsmonstret
till buss så hade vi aldrig lyckats
ta oss ut. Fan vad jag hatar den.
Jag tapetserade hela den där jävla
lägenheten själv.

PERNILLA

Ja, och nu är ni här. Ni har hälsan. Alla lever. Här finns det ingen som stör en. I stort sätt alla har lämnat trakten. Lugnt och skönt.

KARIN

Skrapare då?

PERNILLA

Jo, det händer men man får ju skydda sitt.

PERNILLA

Jag är så glad att ni är här och att vi är tillsammans allihopa igen.

KARIN

Ja.

PERNILLA

Det kommer bli jättes bra! Vi ska ta ner sängen från vinden till dig och Robert å ungarna kan sova tillsammans, de har ju saknat andra barn att--

KARIN

--nejdå det behövs inte.

PERNILLA

Vadå? Den här gården är ju precis lika mycket din som min. Mårten kan väl flytta på lite prylar så alla får plats. Det är inget konstigt med--

KARIN

--nej, det är inte det.

PERNILLA

Nähä, vad är det då?

Karin tänker.

KARIN

Vi kom inte för att stanna.

Pernilla tittar mållös.

PERNILLA

Men vadå, ska ni inte stanna?

KARIN

Nä.

PERNILLA

Men du sa ju att det var
fruktansvärt i stan. Nu när ni har
tagit er ut ut så kan ni väl--

KARIN

-vi ska inte tillbaka till stan.

PERNILLA

Nähä, vart ska ni ta vägen då då?

KARIN

Söderut.

PERNILLA

Söderut?

PERNILLA

Men kära vännen, bron finns inte
kvar.

KARIN

Tro mig, det har vi inte misst.

PERNILLA

Så hur ska ni tar er över till
Danmark?

KARIN

Över isen.

PERNILLA

Över isen? Å sen då?

KARIN

Vi säljer bussen i Malmö. Det borde
ge oss pengarna vi behöver för att
betala guiden som kan ta oss över
isen, till Danmark, genom Europa,
över medelhavet och till kolonierna.

PERNILLA

Men kära nån?

KARIN

Robert har en polare från lumpen som
åkte ner dit tidigt.

PERNILLA

Det kanske inte är nån snö men dom
har ju andra problem.

KARIN

Andra problem kan lösas.

PERNILLA

Du vet, försvaret sprängde inte bron för att hindra de som ville ta sig ut, det var för att hindra de som ville ta sig in.

KARIN

Det finns väl lite olika meningar om det.

PERNILLA

Men om du tycker att det var anarki i storstan, vänta tills du kommer ner i Europa. Ändå är vi värre drabbade här uppe i norden. Vildar, det är vad dom är där nere. Nä, jag trivs bra här.

KARIN

Vi kanske är bättre på att hantera ett kallare klimat.

PERNILLA

Det är ju inte snön som är det värsta. Det är vad som händer i pallet på folk.

KARIN

Jo, det kanske är lugnare här nu. Men hur länge klarar vi det här? Om det fortsätter så här kommer till slut hela landet ligga under isen. Kanske inte under våran livstid men barnen då? Vad kommer de ha för framtid?

Pernilla tänker.

PERNILLA

OM, det fortsätter.

KARIN

Vänta, jag hörde nått.

MANSRÖST (U.B)

(Dovt, från utanför)
Hallå?

PERNILLA

Tänk om det är Mårten!

EXT. GÅRDSPLANEN - DAG

Pernilla rusar förväntasfull ut ur friggeboden, springer runt kröken och möter
GRANNEN (61), välbyggd man med vänligt ansikte.

GRANNEN

Hallå?!

Han får syn på Pernilla.

GRANNEN

Ja, men där har vi en levande
människa. Inte ska du väl behöva
jäkta så för lilla mig.

Pernilla är synbart besviken.

PERNILLA

De... det är ingen fara.

GRANNEN

Ursäkta att jag står här och gapar,
man vågar ju knappt knacka på hos
folk nu för tiden. Är du en levande
människa?

PERNILLA

Jag tror det.

GRANNEN

Svårt att veta nu tide. Skogsvägen,
vålnader, spöken. Bäst att kolla.

Karin kommer runt hörnet.

GRANNEN

Se där, har ni blivit flera?

Borde inte han veta vem karin är?

PERNILLA

Det här är min syster, Karin. Karin, det här är vår
granne.

GRANNEN

Ja, men jag känner nog igen dig men
du var nog en lite tös då.

KARIN

Jaha.

KARIN

(till Grannen)
Bor du här bredvid?

GRANNEN

Nej, nej. Jag bor en bra bit bort.

PERNILLA

Kanske inte granne men närmaste
granne.

GRANNEN

Du, har Gunnarsson varit här?

PERNILLA

Han som bor åt det hållet, vid sjön?

GRANNEN

Ja.

PERNILLA

Nä, han har inte varit här. Vadåå?

GRANNEN

Underligt, han var inte på gården
sin heller.

GRANNEN

(till själv)

Om han också skulle gett sig iväg så
borde han ju sagt hejdå iallafall.
Det är väl det minsta man kan göra
tycker jag.

PERNILLA

Ja, jag... vet inte.

Pernilla börjar tänka, blir nedstämd.

GRANNEN

Nåväl! Får väl hoppas att han inte
råkat ut för några skrapare.

Pernilla svarar inte utan står bara tyst och tänker.

GRANNEN

Ja, ja. Han dyker nog upp ska vi se,
ha det bra, flickor.

Grannen ställer sig på SPARKSTÖTTINGEN och åker iväg. På
hans rygg ser vi en AUTOMATKARBIN 4. Karin lägger en
tröstande hand på Pernillas axel.

KARIN

Kom så hämtar vi veden.

INT. HALLEN - HUSET - DAG

Karin och Pernilla kommer inkånkandes med veden.

MOA

Mamma, mamma. Vi är klara med alla
frågorna.

KARIN

Du jag har händerna lite fulla här.

MOA

Men åh.

KARIN

Om ni är klara så kan ni väl hjälpa
till istället, vi får titta på vad
ni gjort efter middagen.

KÖKET

*Försök fånga i en scen, den intitet som många känner
under pandemin när de spenderar mer tid med sin barn*

Moa hjälper till med att lasta veden i ett hörn.

KARIN

Har ni ritat kartorna också?

MOA

Nä.

KARIN

Men gör det också då.

Moa springer iväg.

PERNILLA

Jag kanske måste rycka Petra sen,
hon har fortfarande lite ljus hon
måste stöpa.

VI HÖR EN MOTOR FRÅN GÅRDSPLANEN.

Petra rusar till fönstret. Över hennes axel ser vi Folkan
köra in på gården med ett FORDON som släp.

PERNILLA

Mårten.

EXT. GÅRDSPLANEN - DAG

Pernilla och Karin kommer ut ur huset medans Robert
frikopplar den VOLVO 740 KOMBI som han har släpat med sig.
Pernilla blir förskräckt av att se bilen.

ROBERT

Jag hitta den inte så långt
härifrån, men det var ett jävla meck
att få loss den. Satt djupt i en
snödriva.

Karin tittar in genom bilrutan och vänder sig om till
Pernilla.

KARIN

Den är tom.

Pernilla är bestört. Bakom henne ser vi barnen titta ut från huset.

KARIN

(till barnen)

Gå in hörrni, barn!

Barnen reagerar inte och glor på fordonet.

KARIN

Petra!

Petra drar med sig de andra barnen tillbaka in i huset.

ROBERT

Han måste ha tappat kontrollen och
slirat av eller nått.

Pernilla känner på handtaget.

ROBERT

Han låste den.

De står en stund tysta och tänker.

KARIN

Var hitta du den sa du?

ROBERT

Där vid... vad heter de... efter
ladan och fyrfotingen.

KARIN

Det är en bit att gå men nog borde
han hunnit tillbaka vid det här
laget.

ROBERT.

En annan grej som var lite konstig.

PERNILLA

Vadå?

Robert tvekar att säga det, han tittar på Karin, tittar på Pernilla.

ROBERT

Det var en pöl. Det var en pöl med
blod på vägen.

KARIN

Blod?

ROBERT

Ja.

KARIN

Vadå blod på vägen? Mycket?

ROBERT

Sådär. Försökte se om det fanns
några spår men--

Pernilla och Karin tittar upp på Robert

ROBERT

Ingenting

De tittar på varandra, tänker.

INT. VARDAGSRUMMET - NATT

Moa, Gustav, Petra och Oskar sitter inne och tecknar.
Petra sitter med penna i handen framför ett blankt papper.
Hon sneglar på Moa och Gustav som är fördjupade i
tecknandet.

KÖKET

Karin håller upp barr-té till Pernilla som stirrar med tom
blick. Robert traskar in och sätter sig.

KARIN

Vill du också ha?

ROBERT

Ja, tack.

KARIN

(till Robert)

Jag berättade när du var borta att
vi inte hade tänkt stanna.
Robert nickar och vänder blicken mot
Pernilla som fortfarande är "borta".
De sitter tysta en stund.

KARIN

Pernilla, har du något av
värdesaker?

PERNILLA

Jag har massa kontanter i en påse
här någonstans.

KARIN

Nej, sånt som har ett värde. Typ
ädelmetaller?

PERNILLA

Jag har ju mammas och mina smycken
kvar?

Robert och Karin tittar på varandra, tänker.

KARIN

Du. Ska du kanske inte ta barnen och
följa med oss?

PERNILLA

Va?

KARIN

Ja, vi kan få plats med dig och
barnen i bussen.

PERNILLA

Jag kan ju inte bara dra.

KARIN

Jag vet inte vad mer vi kan göra.
Robert har letat i hela trakten. Vi
vet ju inte riktigt vad som har hänt
med Mårten. Det har varit
minusgrader.

PERNILLA

Om ni vill riskera livet för att få
lite sol och bad i medelhavet så är
det upp till er men mina barn ska
inte över nån jåkla is.

KARIN

Det finns risker men vad har vi för
alternativ? Sverige, som vi känner
det, är borta. Det finns ingen
framtid här längre.

PERNILLA

Hellre sitter jag i skiten här än i
ett främmande land.

KARIN

Om det är så att Mårten inte dyker
upp, låt oss bara föreställa oss det
värsta. Ska du klara dig här helt
själv ute i skogen med barnen?

Pernilla tiger.

ROBERT

Och om Maten tar slut?

PERNILLA

Vi ska nog klarar oss tills det blir
som vanligt igen.

ROBERT

Och om det inte blir det?

KARIN

De flesta har redan lämnat. Tro mig, du vill inte att dina barn blir de sista kvar. Det finns ingen framtid här.

PERNILLA

Känns bara svårt att dra så här bara efter ett dygn. Kan ni inte vänta här några dagar.

ROBERT

Gruppen vi ska åka med ger sig av imorgon kväll. Vi måste ge oss av imorgon bitti.

PERNILLA

Men kan ni inte åka senare?

ROBERT

Tyvärr.

KARIN

Guiderna har sagt att det här är deras sista tur.

ROBERT

Nu i juli så blir isen till Danmark tunnare och det bli för farligt, det kanske inte kommer gå i höst.

KARIN

Det här kan vara din sista chans att få ut barnen.

Pernilla är påväg att börja gråta.

KARIN

Det är ok. Det här är inte lätta saker.

ROBERT

Jag förstår att du vill försäkra dig om vad som har hänt Mårten. Men det är för mycket på spel. OM ni fastnar här så kan ni svälta ihjäl. Det är inget skämt. Jag ska vara helt ärlig med dig. Jag tror det tyvärr är en liten chans att han klarat sig. Om det ger dig lite sinnesfrid, lämna ett brev där du förklarar vad som har hänt och hur han kan hitta dig och barnen. Alla känner i kolonierna. Om han lever så kommer han lyckas ta sig sig ner. Tar han sig ner så kommer han hitta dig.

Pernilla höjer blicken och tittar på Karin. Hon gråter en tår men torkar den. Tittar på Robert och Karin.

PERNILLA

Ok.

KARIN

(på go götborska)
Så är ru med?

Pernilla försöker le.

PERNILLA

Jag tror det.

Karin omfamnar Pernilla medans Robert torkar en tår.

KARIN

Nä, här kan vi inte sitta. Det kommer bli en lång bilresa imorgon vi kanske borde ta ut ungarna för lite friskt luft.

PERNILLA

Jag måste packa.

HALLEN

Robert och Karin hjälper barnen ta på sig ytterkläder i hallen.

SOVKAMMARE

Pernilla sitter vid sekretären, deprimerad.

GÅRDSPLANEN

Karin, Robert och barnen kommer ut ur huset.

SOVKAMMARE

Pernilla tittar på ett FOTOGRAFI som står lutat mot en ljustake.

INFOGA: En vittrad semesterbild av Pernilla och Mårten när de dejtade.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert, Moa, Gustav, Oskar och Petra går genom den djupa snön i skogen.

TODO: SUBPLOT-BARNEN I SKOGEN, SKRIV IN EN DIALOG in dialog om stora stenar

INT. SOVRUMMET - Huset - DAG

Pernilla stirrar ner i kollegieblocket på sekretären. Hon drar en suck och lyfter pennan.

INFOGA: Hon skriver: "Älskade Mårten"
Kolla hur man skulle formatera det här.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert och barnen går genom skogen.

GUSTAV
Varför gör dom det?

ROBERT
Jag tror det är så att de inte ska bli upptäckta av någon annan.

PETRA
Varför säger dom bara inte till--

Robert stannar upp.

ROBERT
Vänta, Lyssna!

ETT HÖGT BRAK HÖRS FRÅN SKOGEN.

MOA
Vad är det?

PETRA
Ett trä som föll

KARIN
Jag tror jag hörde ett falla lite längre bort tidigare.

De står tysta en stund, tittar på varandra.

PETRA
Skogen håller på att dö.

ROBERT
Nja, vissa trädarter kanske inte klarar att det är så här kallt året om så då faller de tyvärr.

PETRA
Titta på Robert, skeptisk.

GUSTAV
Jag tycker det är synd att träden dör.

KARIN
Sluta, hörni. Träden dör inte. Det var bara ett som föll.

PETRA
Dom faller hela tiden.

KARIN
Kom så går vi barn.

De fortsätter att gå.

INT. SOVRUMMET - Huset - DAG

Pernilla torkar tårarna, FÖRSEGLAR BREVET TILL MÅRTEN och reser sig från sekretären.

TODO: Addera att Mårten tar fram brevet i slutet

BARNKAMMAREN

Pernilla tar fram en ryggsäck och börja PACKA NER kläder.

TOALETTEN

Pernilla tömmer ner toalettartiklar i en plastkasse.

SOVRUMMET

Pernilla tar fram ett SMYCKESKRIN och tömmer det på SMYCKEN och på vägen ut rycker brevet till Mårten från sekretären.

KÖKET

Pernilla kommer in i köket, lägger brevet på diskbänken.
Hon vänder sig om och vi ser att någon sitter vid
matbordet - DET ÄR MÅRTEN.

Pernilla betraktar honom medans han äter, oberörd.

Hon vänder sig om och börjar diska, likgiltig.

Mårten höjer blicken från bordet, betraktar hennes rygg
men tittar ner i tallriken och fortsätter äta.

Pernilla torkar av diskbänken.

VI HÖR HUR KARIN, ROBERT OCH BARNEN KLAMPAR IN I HALLEN.

Mårten tittar på Pernilla.

VI HÖR HUR DE ANDRA NÄRMAR SIG KÖKET.

PETRA (U.B)

Pappa!!!

Petra rusar in i köket och kastar sig över Mårten.

MÅRTEN

Hej gumman!

Oskar kommer efter och kramar dom båda.

MÅRTEN

Pappas stora kille också!

Robert och Karin tittar in i köket, förvånade.

PETRA

Titta! Moa och Gustav är här!

Mårten tittar över axeln.

MÅRTEN

Nämen!

Mårten reser sig och hälsar på Karin, Robert, Moa och
Gustav med kramar och pussar.

MÅRTEN

Som vi har oroat oss för er.

ROBERT

Detsamma hördu, har letat efter dig
hela morgonen.

MÅRTEN

Ja, ouf! Det är lång historia, kan
berätta lite senare.

Karin slänger en blick på Pernilla som ställer ner tallrikar i diskhornet, oberörd.

MÅRTEN
(till barnen)
Jag har något till er.

MOA
Vadå?

Mårten lägger händerna bakom ryggen.

MÅRTEN
Ok, välj en hand.

GUSTAV
Den!

Mårten drar fram en tom hand, Moa pekar på den andra.

MOA
Nej, den!

Mårten drar fram andra näven och sakta vecklar ut endast pekfingret.

GUSTAV
Öppna handen.

MÅRTEN
Jag har inget i handen, men pekar
jag på?

Barnen tittar på varandra, på handen och vart den pekar.

PETRA
Kylen!

MÅRTEN
Ta en titt.

Barnen öppnar kylskåpsdörren och hittar en svart sopsäck.

MOA
Vad är det?

MÅRTEN
Ta en titt.

Mårten tar påsen och öppnar påsens knut, de andra barnen tittar ner och lyser upp.

GUSTAV
Kött!

Robert går fram och tittar ner i påsen.

ROBERT

Vad är det här för smarrigt du
kommit över?

MÅRTEN

Om man är kvick så kan man ju fånga
ett och annat.

KARIN

Det är ju bra om man kan ta sig hem
till sin familj i rimlig tid också.

MÅRTEN

Jag måste bara vila mig lite men sen
ska vi äta.

ALLA BARN

Ja!

ACT II

SLUT PÅ AKT I

AKT II**INT. BARNKAMMARE - DOG**

Pernilla tömmer ryggsäcken med barnens kläder i garderoben.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert lastar in sin packning.

ROBERT

Jag vill bara kolla att det inte är några hål i påsarna så allt är vattentätt,

KARIN

Jävla stil att bara dra iväg så där.

ROBERT

Äsh, lägg dig inte i det där--

KARIN

--hon säger ju inget!

ROBERT

Försök att prata med henne då.

VARDAGSRUMMET

Mårten ligger utbredd i soffan tillsammans med Petra och Oskar. Petra håller sin handflata mot Mårtens för att jämföra storleken.

BADRUMMET

Pernilla ställer tillbaka toalettartiklar när Karin tittar in från dörröppningen.

KARIN

Vad tror du om att vi skulle prata med Mårten om det vi diskuterade tidigare?

PERNILLA

Jo, kanske senare.

KARIN

Ska du inte vänta med att packa upp allt dårå?

PERNILLA

Ärligt talat så skäms jag. Vill inte att han ska se.

KARIN

Skulle det inte bli bättre av att prata tidigare än senare? Så ni kan förbereda er?

PERNILLA

Jo, kanske.

Pernilla försöker lämna badrummet Karin släpper inte fram henne.

KARIN

Du, det perfekta tillfället kommer inte att komma. Prata med honom nu, du förtjänar det.

KÖKET

Mårten Robert står med barnen i köket. Mårten tömmer påsen med kött på ett fat när Pernilla kommer in.

MÅRTEN

Så först måste vi bryna köttet, och för det behöver vi fett. Ser ni det här vita, det är djurets fett, precis som den här.

Mårten nyper Gustav i magen, så han skrattar.

PERNILLA

Hur går det här då?

GUSTAV

Vi lagar mat.

PERNILLA

Ja, jag ser det. Riktiga mästerkockar.

MÅRTEN

(till Petra)

Jag trot att grytan är tillräckligt varm nu.

Petra lägger i köttet i pannan.

MÅRTEN

Å så vänder du så att det bryns på alla sidor.

Karin kommer in med ett isblock och ställer det i kylen.

PERNILLA

Mårten skulle du kunna komma och ta en titt på en grej?

MÅRTEN

Vadå?

PERNILLA

Nä, men jag skulle behöva stämma av lite grejer.

Karin kastar en blick över axeln på Pernilla och Mårten.

MÅRTEN

Absolut, eh--

PERNILLA

Tänkte att det är bra om de vuxna prata då och då, liksom.

MÅRTEN

Det är ju bara att vi precis har kommit igång här och--

PERNILLA

Men vadå du pysslar ju alltid med nått, kom igen nu.

MÅRTEN

Kan ju inte bara lämna ungarna här själva! Med all mat.

PERNILLA

Vadå, det är väl bara ta av kastrullen från spisen, det är inga konstigheter.

MÅRTEN

Va fan e det som är så jävla viktigt nu då?

PERNILLA

Ja, det får du väl se.

MÅRTEN

Men om jag har riskerat mitt arsle för att få ta på lite protein, då är det väl synd om maten blir förstörd.

Pernilla lämnar köket och passerar Karin som inte kan dölja sin besvikelse.

GÄSTRUMMET

Robert går igenom packningen på golvet när Karin kommer in.

ROBERT

Hade lagt batterierna i den andra väskan?

KARIN

Jag la den i den blå.

ROBERT

Jag la en repbroms tillsammans med dina stegjärn.

Karin tömmer en ryggsäck och radar upp innehållet i exakta kolumner på golvet.

ROBERT

Ska du verkligen ha så där mycket klorin?

Robert håller fram en PET-flaska med klart innehåll.

KARIN

Vadå, det är väl bra?

ROBERT

Men man behöver bara någon droppe i vattentanken.

KARIN

Jo, men vi vet ju om vi kanske blir kvar längre nånstans.

ROBERT

Ah, ja vet inte

KARIN

Man vet ju inte liksom.

ROBERT

Vi kanske kan se hur mycket vi gör av med.

KARIN

Vi kan ju alltid försöka sälja det om vi inte gör av med så mycket?

ROBERT

Jag tänker ju bara på att vätska är ju tungt.

Robert kastar en markeringspenna som Karin fångar.

KARIN

Vad ska jag göra med den?

ROBERT

Skriv klorin så vi vet vad det är.

KARIN

Bättre att låta det vara. Mindre risk att någon snor den ifall det ser ut som vatten.

ROBERT

Bra tänkt.

KÖKET

Mårten står med Petra , Moa och Gustav framför grytan på spisen.

MÅRTEN

Sådär, då lägger vi på locket så det här får puttra över låg värme.

Han öppnar luckan till elden.

MÅRTEN

Ni får kika in här med jämna mellanrum och se till att det inte brinner mer eller mindre.

PETRA

Ska vi bara ta de små flisorna då?

MÅRTEN

Ah, precis- Använd bara de små så ni har mer kontroll. Ni kanske kan duka så länge så kan jag se vad mamma hade på hjärtat.

Mårten lämnar barnen i köket.

VARDAGSRUMMET

Mårten tittar in.

MÅRTEN

Pernilla?

Hon är inte där, han går vidare.

HALLEN

Mårten öppnar dörren till källaren.

MÅRTEN

(ropar ner)

Pernilla?

Inget svar.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert ser över sin packning när Mårten kommer in.

MÅRTEN
Har ni sett Pernilla?

KARIN
Nä?

ÖVERVÅNINGEN

Mårten går runt och ser sig om.

SÄNGKAMMAREN

Mårten hittar Pernilla sovandes på sängen. Han sätter sig försiktigt bredvid, smeker hennes kind och ler.

MÅRTEN
Sover du?

Hon svarar inte. Han ler, reser sig och lämnar rummet.

GÅRDSPLANEN

Robert och Mårten hakar loss Volvon från Folkan.

MÅRTEN
Det var ju jäkla bussigt att du fick
loss den ur snön,

ROBERT
Ja, det var lite meck men den här
gamla skrothögen e ganska stark.

Mårten sätter sig bakom ratten på Volvon.

MÅRTEN
Nä men det var ju en jäkla tur att
ni kom förbi annars vet jag inte hur
jag skulle ha fått--

Mårten försöker starta bilen men den är död.

MÅRTEN
Va fan då?

ROBERT
Vill den inte?

MÅRTEN

Den funkade ju när jag lämnade den igår.

ROBERT

Kan det vara batterierna eller något?

MÅRTEN

Kanske. Jag såg till att allt var av när jag lämnade den, eller?

Mårten lutar sig fram och försöker tyda symbolerna på panelen.

MÅRTEN

Det där betyder väl att batteriet är i sin ordning? eller?

ROBERT

Då är det nog inte batteriet.

Mårten öppnar motorhuven.

ROBERT

Så vad fan hände egentligen?

Mårten tittar runt under motorhuven.

MÅRTEN

Varför jag körde av vägen?

KARIN (U.B)

Kom killar! Maten är klar!

KÖKET

Karin och Robert sätter sig vid det dukade matbordet medans Petra ställer fram bestick åt Moa, Gustav och Oskar. Mårten öppnar en PLASTDUNK och håller upp en klar vätska i ett snapsglas.

MÅRTEN

(till Robert)

Här ska ni få lite vuxensaft? Den värmer.

PETRA

(till Pernilla)

Varför får vi inte sitta med er för?

ROBERT

(till Mårten)

Vad är det för nått?

PERNILLA
 (till Petra)
 Vi får inte plats alla här.

Robert sniffar på sitt glas, ryggar tillbaka från ångorna.

ROBERT
 Jisses.

Mårten garvar och håller upp åt Karin.

PERNILLA
 (till Petra)
 Dessutom behöver vi prata om
 vuxensaker.

KARIN
 Är det nått du gör själv?

MÅRTEN
 (flinandes)
 Själv? Är du tokig, det är ju
 olagligt.

Robert flinar.

MÅRTEN
 Nä, vi får det från grannen här, en
 bit bort.

*TODO: Eventuellt låt både Mårten och Pernilla supa men
 Mårten super mer
 Pernilla tittar över axeln på Mårten medans hon lägger upp
 maten åt barnen.
 TODO: Robert klarar inte spriten men Karin gillar det*

GUSTAV
 (till Pernilla)
 Kan jag få mer?

PERNILLA
 Börja med det där hjärtat och se
 först om du gillar det.

MÅRTEN
 (till Karin)
 Ingen smak upplevelse kanske men den
 desinfekterar pipan.

ROBERT
 Man blir inte blind av det här, va?

MÅRTEN
 Nä, va fan.

MÅRTEN
 Ouf! Den satt.

Barnen lämnar köket och de vuxna äter.

PERNILLA

Så där ja, varsågod då.

ROBERT

Tackar.

KARIN

Vad festligt att få lite färskt kött.

ROBERT

Ja, färsk var ett tag sen.

PERNILLA

Vad är det för nått?

MÅRTEN

Köttet är faktiskt vildsvin som barnen först bryna och sen kokade långsamt med tomat, kryddor, vitkål.

KARIN

Jag åt vildsvin för jättelänge sen visserligen men jag kunde inte minnas att det smakade så här gott.

MÅRTEN

Tack.

KARIN

Hur fick du tag på det?

Mårten sveper ett glas och fyller från plastdunken som vi ser att Pernilla noterar.

MÅRTEN

Jag är skyldig alla en förklaring för min frånvaro. Ursäkta att jag gjorde er oroliga, det blev lite av ett äventyr. Jag var på väg hem med bilen igår kväll försöker undvika att ta den för att spara bensin men jag var tvungen att XXXXXX. Så jag kommer körandes på vägen tillbaka, sikten är dålig för det snöar och har sig. Så jag lutar mig framåt och kisar hela vägen.

Mårten släpper besticken för att visa.

MÅRTEN

Men sen ser jag, långt där borta på vägen, beslöjad av snöstormen, vildsvin som traskar över vägen, åh jag brukar ju försöka jaga när jag kan och då och då fångar jag till och med nått men jag ser ju här världens chans att få ett helt gäng med dom jävlarna. Så det dröjer ju inte länge tills jag tänker kvickt och trycker gasen i botten och bara bränner mot de här svinen. Sen vet jag vafan vad som hände. Volvon började svaja. Jag tappade kontrollen. När jag försökte bromsa så blev det bara värre, jag åkte av vägen men landar i en snödriva. Jävla tur att jag hade bälte.

KARIN

Gjorde du inte illa dig?

MÅRTEN

Snön dämpade smällen ganska fint. Så jag är ju ändå lite snurrig först, allt jag ser är ju bara vitt. Plötsligt ser jag den, någonting rött där borta på vägen. Kanske 30-40 meter bakom mig. Jag närmar mig försiktigt och mycket riktigt, där ligger hon och tar sina sista andetag medans blodet rinner ut i snön. Jag såg aldrig att jag prejade en ung sugga. Så jag rusar till bilen för att hitta något tillhygge, måste ju få slut på eländet. Det bästa jag hittar är däckjärnet så den fick duga. Sen står jag där med mitt byte men inget transportmedel. Jag försöker backa ur men bilen kliar sig bara djupare i snön. Det är ju inte så långt att gå hem och nu på sommaren så är det ljust ute även när det blir sent. Men om jag lämnar svinet här så kommer ju skraparna ta den, eller ännu värre granngubben. Åh jag tänker liksom att det här är ju min roadkill som jag riskerat livet för--

PERNILLA

Så jävla pantat.

MÅRTEN

Jag kan ju inte låta någon annan lägga vantarna på den. Det här köttet ska ju min fru och mina barn ha. Ah jag får nån slags fix idé. Tunnelseénde så jag hittar en ikea kasse i bilen, slänger upp den jäveln på ryggen.

ROBERT

Hur stor var den då?

MÅRTEN

Så här någonting. Den var ju inte fullvuxen så det gick ju att bära men ingen liten kulting heller. Så jag släpade på den där jäveln och det var ju lättare sagt än gjort. Det blir sent och jag får syn på Anderssons övergivna gamla stuga. Vid det här läget är jag helt slut. Jag tänkte först bara att jag skulle pusta ut men jag blev nog lite för bekväm när jag slog mig ner i allt hö de lämnat kvar för, ah jag somna som en stock.

ROBERT

Låg du och kelade med grisen eller?

MÅRTEN

Det skulle ju ha varit nåt, ha. Nä jag var tvungen att få ner temperaturen så att den inte skulle börja ruttna av sin egen kroppsvärme, skulle ju ha varit mysigt annars, även om jag hade föredragit att ligga bredvid Pernilla.

PERNILLA

(torrt)

Gulligt av dig.

MÅRTEN

Men verkligen det var inte meningen att jag skulle övernatta i ladan. Jag hade inte ens många fler timmar att släpa innan jag skulle ha varit tillbaka. Jag var helt slut och slocknade där i halmen.

(till Pernilla)

Förlåt.

Pernilla tittar upp från bordet på Mårten.

MÅRTEN

Hursomhelst, när jag vaknar så slänger jag vildsvinet på ryggen och rusar vidare genom snön och det var fan längre än jag föreställde mig. Men, men, vad ska man göra. Så jag är helt besatt vid tanken att sprätta upp den här jäveln men jag vet att Petra är lite känslig med djur och sånt. Dessutom är det för varmt i huset om man inte kommer äta allt på en gång. Men jag vill ju att vi ska kunna spara lite, så jag började skära upp henne över några utlagda sopsäckar i fritidshuset där det var kyligt och bra.

(till Robert och Karin)

Jag såg inte er buss, när var det ni kom?

ROBERT

Vi kom ganska tidigt men jag körde iväg sen för att hitta dig.

MÅRTEN

Ja, för när jag var klar och kom ut så stod er Folka och vår bil bara där på gården helt plötsligt.

KARIN

Förstår att det verkar som trolleri, men att att ta sig ut från stan var inte helt lätt heller.

MÅRTEN

Kan tänka mig det. Hur är det där egentligen?

Robert och Karin svara inte.

MÅRTEN

Är det så illa?

ROBERT

Äh, det var fruktansvärt.

MÅRTEN

Ah, när det inte gick att ringa längre så blev man ju orolig för er.

PERNILLA

Det var ju stökigt när vi lämnade stan och åkte ut hit. Först var det ju bara tänkt att vara tillfälligt tills saker och ting lugnat ner sig.

MÅRTEN

Sen hörde vi bara värre och värre
saker från de som var på väg
söderut.

PERNILLA

Vi hoppas att ni skulle lyckas ta er
ut men eftersom färre och färre
bilar syntas borta på motorvägen så,
ja när den till slut blev helt
igensnöad så tappade vi hoppet.

Pernilla ser Mårten fylla ett till glas från plastdunken.

MÅRTEN

Så hur är det?

ROBERT

De som är kvar sitter och trycker i
sina bostäder och vaktar konserverna
de roffat åt sig från upploppen.

PERNILLA

Och de gamla? De sjuka?

ROBERT

De har det nog inte gått så bra för.

KARIN

De skickade hem oss och stängde
efter andra stora upploppet.

PERNILLA

Stängt? De kan väl inte stänga ett
sjukhus?

KARIN

Läkarna var ju några av de första
som drog. Vi systrar försökte
upprätthålla verksamheten så gott vi
kunde men när folk kunde bara vandra
in och roffa åt sig lite vad dom
ville så tog inte lång tid tills vi
var utrensade.

MÅRTEN

Vadå, var det kriminella gäng som
bara--

KARIN

Nä, inga gäng. Inte vad jag kunde
se. Helt vanliga människor som du
och jag.

De sitter tysta en stund.

KARIN

Varken strömbrotten eller all snö var det obehagligaste utom paniken. Att helt vanliga människor kunde dyrka loss en gatsten och sula den genom rutan på deras egen livsmedelsbutik där de handlat i alla år.

PERNILLA

De är ju helt otroligt.

KARIN

Eller vandra in hos oss på akuten och plocka åt sig allt de kunde bära.

PERNILLA

Men polisen då?

ROBERT

Polisen? Ha?! Vid det här läget var det var man för sig.

KARIN

OK, att man tar bandage och sånt men folk kom släpandes på maskiner de aldrig ens skulle kunna lista ut hur man använder.

ROBERT

De kanske hade tänkt att sälja på svarta marknaden?

KARIN

Visst, men till vem? Vem köper en EKG-maskin och har hemma?

De sitter tysta, tänker.

KARIN

Det var vansinne, rent vansinne. De sa till oss att vi inte fick stoppa dem för det kunde vara farligt men jag stod nog och viftade med en krycka en och en annan gång.

ROBERT

Bröt du inte mot den Hippokratiska eden? Gör ingen skada?

KARIN

De är bara läkarna som svär den, vi sköterskor skiter i.

ROBERT

Om jag hade vetat det då så skulle
jag nog inte låtit dig gå dit.

MÅRTEN

Tur att det inte slutade illa.

KARIN

En del sluta det illa för. Men vi
pysslade om dem sen också.

PERNILLA

Herre gud.

KARIN

Men det är ju en sak när någon
försöker norpa saker från förråden,
men när man försöker sno sånt som
används av en hjälplös patient, där
går fan min gräns för vad jag kan
stå och bara se på.

MÅRTEN

Skönt att ni lyckades ta er ut och
är här nu iallafall. Kommer bara
vara härligt att familjen är förenad
och vi är fler här i huset.

Robert och Karin tittar på varandra, Karin tittar ner i
bordet.

PERNILLA

De kommer inte stanna, de ska vidare
söderut.

MÅRTEN

Söder ut?

MÅRTEN

Åh, sen då?

KARIN

Hela vägen ner.

MÅRTEN

Vadå, över medelhavet?

ROBERT

Vi ska ta oss till kolonierna.

MÅRTEN

Kolonierna?

KARIN

Ja--

PERNILLA

--Karin och Robert berätta för mig när du var borta. De vill att vi följer med.

MÅRTEN

Jaha? Och när skulle det här ske?

KARIN

Vi ska möta gruppen vid Malmö imorgon, guiderna möter oss nere vid kajen vid skymningen för att ta oss över transporten till Danmark. Sen tar vi oss vidare--

MÅRTEN

--Guider? Det är människosmugglare. Hur mycket ger ni dom?

ROBERT

Det vad friheten ligger på för tillfället.

KARIN

Vi ger dem allt vi har.

ROBERT

Men då tar de oss från Malmö till kolonierna.

KARIN

Nu när det är sommar så kan det här vara sista chansen att ta sig till Europa och fortsätta vidare.

ROBERT

Kolonierna har sitt eget jordbruk, lokal ekonomi.

KARIN

De har starta skolor för barnen också.

MÅRTEN

Bedårande. En liten välfärdsstat på den nordafrikanska solkusten. Vem ska skydda er genom Europa?

PERNILLA

Ja, hur har ni tänkt skydda er? Ni har ju inga vapen eller nått.

ROBERT

De andra ska ha vapen.

MÅRTEN

Vad snackar vi för vapen då? Det finns ju vapen och vapen.

ROBERT

Från utförsäljningen.

MÅRTEN

Stöldgods från försvarsmakten.

ROBERT

Vi vill alla att rätt ska vara rätt men tyvärr så är det valet inte ett privilegium som ges alla i dessa tider.

MÅRTEN

Över min döda kropp att mina barn ska sätta sig i någon gummibåt över medelhavet. Hellre stanna här och rida ut stormen tills allt blir normalt igen.

KARIN

Och om det inte blir det?

MÅRTEN

Det vet ni inte.

KARIN

Inte du heller. Om du har fel finns det ingen framtid för era barn här.

MÅRTEN

Vi kanske inte kan räkna med att staten ska fixa saker åt oss eller bekvämligheter som elektriciteten erbjöd men, det är inget nytt. Våra förfäder levde ju här uppe i norr i tusentals år. Kan dom så kan väl vi?

ROBERT

Jag tror inte det är riktigt samma sak. De levde under klarare förhållanden än vi. Men de kunde alltid spara mat som de jagade och samlade över sommaren. Vi lever på rationer. Den lilla maten som blir kvar men som bara blir mindre och mindre. Vad gör vi när den tar slut?

MÅRTEN

Mycket mat har ju övergivits också, det är ju inte lika många människor kvar nu.

KARIN

Ni var tidiga med att lämna stan det gjorde ni rätt i... sen blev det knappt möjligt att ta sig ur. Vi kan inte stanna här för länge. Snart kanske det blir omöjligt att lämna Sverige. Följ med oss innan det blir för sent.

De sitter tysta en stund.

PERNILLA

Men det skulle inte vara bättre att avvakta lite och se? Tänk om det blir bättre, då har ni ju lämnat allt.

ROBERT

Självklart kan det ju bli bättre, det vet man ju inte.

KARIN

Blir ni för undernärda så kanske inte spelar någon roll hur mycket ni vill ta er härifrån, ni kommer inte ha krafterna.

GUSTAV (U.B)

Mamma! Jag åt upp allt på min tallrik.

Moa, Petra Gustav och Oskar dundrar in med sina tallrikar och släpper dem i sinken.

KARIN

Har ni gjort klart alla läxor?

MOA

Jag tror det.

GUSTAV

Oskar ritade inga kartor.

KARIN

Oskar ritar andra saker.

ROBERT

Alla gör så gott de kan, Gustav.

Pernilla drar sina fingrar genom Oskars hår och pussar honom på pannan, Mårten ställer sig.

MÅRTEN

Jag har lite av en överraskning till alla små barn och kanske till de lite större barnen också.

PETRA
Vad då för överraskning?

MÅRTEN
Ni ska få se, vänta lite.

Mårten kilar ut ur köket.

PETRA
Vad är det för överraskning?

PERNILLA
Åh, jag vet inte. Vet du vad han har
för sig?

ROBERT
Nä, tyvärr. Jag har ingen aning.

GUSTAV
Ska vi få godis?

KARIN
Så kul ska vi nog inte ha det.

MÅRTEN (U.B)
(från källaren)
Är ni redo?

BARNEN
(ropar)
Ja!

PETRA
Vi är redo pappa!

Mårten kommer tillbaka kånkandes på en mindre, vittrad
MIDSOMMARSTÅNG.

MÅRTEN
Är det någon som vet vad här är?

GUSTAV
Jag vet! Jag vet!

MÅRTEN
Åh, vad tror du att det är?

GUSTAV
Det är ett kors.

KARIN
Ah, det var väl ett tag sen de
firade midsommar.

PERNILLA
Inte vi heller.

MÅRTEN

Jag hittade den här i morfars lada. Nu när det inte har varit så soligt och varmt på ett tag så har den här fått falla i glömska. Det här är en midsommarstång och den använde vi när vi firade midsommar den sista fredagen varje juni månad. Och vet ni vilken dag detta är?

PETRA

Jag minns att vi firade det.

PERNILLA

Är det redan den 24:de idag?

MÅRTEN

Idag är det midsommar!

KARIN

Midsommar är väl ändå en skördehögtid ska vi verkligen fira det när inget kan växa?

MÅRTEN

Jo, förvisso men det är ju också årets ljusaste dag. Å det är det ju fortfarande.

PERNILLA

Ja, men det är väl kul.

Gustav börjar hänga på stången.

KARIN

(till Mårten)

Du kanske kan passa på och förklara vad stången representerar?

PETRA

Det är en hednisk fallossymbol.

De vuxna tittar på Petra, snopet.

PERNILLA

Petra har rotat lite för mycket i morfars gamla bibliotek.

MÅRTEN

Jo, men visst stämmer det, Petra. Sverige var det sista landet i Europa att bli kristet, dessutom var vi utom räckhåll från kyrkan i Rom, så vi har kvar flera hedniska traditioner.

MOA

Vad är hednisk?

PETRA

Religioner som inte är kristna.

ROBERT

Dom trodde på Oden eller Tor och sånt.

KARIN

Men den är så vissen.

PERNILLA

Deppigt.

MÅRTEN

Jo, men jag tänkte barnen kunde få pynta den lite, tänkte knyta om den här knuten också så den sitter bättre.

ROBERT

Pynta?

KARIN

De är ju ingen julgran?

MÅRTEN

Nä, nä. Men jag tänkte man kanske kunde knyta lite fina saker.

KARIN

Det är väl björkris eller nåt man ska ha? eller?

MÅRTEN

Jo, men finns ju inte det så jag tänkte att gran kan bli fint det också.

PERNILLA

Ja, men det här kan väl vara kul att pyssla med?

(till barnen)

Eller hur hörni?

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert lägger ut midsommarstången på soffbordet.

KÖKET

Pernilla och KARIN diskar och torkar bordet.

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert organiserar barnen att dekorerar midsommarstången.

MÅRTEN

Robert, jag tar en titt igen på bilen? Är det lugnt, eller?

ROBERT

Ah, visst
(till Moa)
Vänta, jag kan hålla medans du knyter.

GÅRDSPLANEN

Mårten lyfter motorhuven på Volvon, glor aningslöst och smäller igen huven.

KÖKET

Karin och Pernilla torkar disken.

MÅRTEN (U.B)

(ropar från andra rummet)
Pernilla har du sett mina verktyg?

PERNILLA

(ropar)
Var det inte Oskars säng du fixade sist?

Mårten kommer in i köket.

MÅRTEN

Kan inte du hjälpa mig leta, snälla?

Pernilla släpper disken, lämnar köket med Mårten.

PERNILLA

Men vadå, brukar dom inte alltid ligga här borta?

VARDAGSRUMMET

Pernilla och Mårten hjälps åt att flytta på högar av bråte medans barnen pysslar med midsommarstången.

ROBERT

Ni är välkomna att låna våra verktyg om ni vill?

PERNILLA
 (till Mårten)
 Ska du inte göra det då?

MÅRTEN
 Vi måste ju ha våra verktyg.

SÄNGKAMMAREN

Pernilla flyttar runt högar med prylar för att hitta verktygen.

FÖRRÅD

Mårten tömmer ut saker medans han letar.

VARDAGSRUMMET

Barnen pysslar med den improviserade midsommarkransen. Den knyter fast olika övergivna prydnadssaker som dräller runt på golvet i vardagsrummet.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin går igenom sin packning när Pernilla kommer in.

PERNILLA
 Hej förlåt att jag stör, ni har inte sett en kasse med några verktyg här?

KARIN
 Nä, har du?

ROBERT
 Nä, det är så mycket grejer vi bara skjutit upp det mot väggen där.

Karin och Robert återgår till att se över sin packning medans Pernilla rotar igenom högen med skrot, antikviteter och annat bråte.

KARIN
 Skulle det inte vara lättare att hålla koll på de mer väsentliga sakerna om ni inte hade så mycket prylar.

PERNILLA

Jo, jag vet. Det har blivit så himla mycket. Det är Mårten som släpar hem sånt han har fyndat på granngårdarna, mycket är ju kanske inte så användbart men det händer ju ibland att något kommer till nytta.

KARIN

Det är bara så mycket, måste ni verkligen ha allt i hemmet?

PERNILLA

Det är kanske inte en så tjusig lösning men vet inte om vi har så mycket val när det är skrapare som smyger runt tomten och snor allt de kan komma åt.

KARIN

Det är bara så mycket grejer.

PERNILLA

Vadå sist imorse så behövde jag lite kabel för att vira en planka. Det är inte som att man bara skulle kunna dra ner till centrum och köpa en.

KARIN

Nä, nä. Jag förstår det. Det är jättebra att ni tar vara på det ni kommer över.

PERNILLA

Vi har snackat om att sortera upp det bättre. Men som ni kanske har märkt den lilla tiden ni varit här är att vi har ganska mycket att stå i här.

Pernilla börjar lasta tillbaka de sakerna hon rivit fram.

KARIN

Jo, jo. Det är ju ingen som säger att ni inte har det tufft.

KARIN

Jag tänker bara att det är vissa saker som ni kommer klara er utan.

Karin håller träningsredskapet EZ-CRUNCH.

Pernilla staplar tillbaka de sista prylarna och torkar sina dammiga händer på byxorna.

PERNILLA

Det kanske är lite stökigt men vi jobbar på det. Hade bott här lite längre hade ni vetat rätt skrotbit vid rätt tillfälle kan göra skillnad. Om ni inte skulle dra imorgon så kanske ni hade fått oturen att lära er det själva.

Pernilla tar träningsredskapet Ez-Crunch och stormar ut.
Robert klappar Karin på axeln.

KÖKET

Mårten rotar under diskbänken, Pernilla kommer in.

PERNILLA

De var inte i gästrummet heller.

MÅRTEN

(från under diskbänken)

Va?

VI HÖR EN DUNS.

MÅRTEN

(från under diskbänken)

Aj!

Mårten tittar fram under diskbänken och tar sig för pannan.

PERNILLA

Vafan håller du inte koll på grejerna för?

MÅRTEN

Det är väl inte bara jag som flyttar på saker i det här huset!

PERNILLA

Vad la du dom sist?

MÅRTEN

Det var väl sängenbenet och sen var det väl dörren till friggeboden.

PERNILLA

Har du kollat där ute?

Mårten tänker.

GÅRDSPLANEN

Robert tröstar Karin som torkar tårarna.

KARIN

Det känns bara som att jag inte når fram till henne. Det är som om det är en vägg mellan oss.

ROBERT

Det kanske bara är mycket nu för båda. Klart ni båda är pressade.

KARIN

Jag vet bara inte vad jag ska säga för att få nå fram. Jag försöker vara lugn och sansad bara som en strategi men samtidigt blir jag vansinnig när jag tänker på vad som väntar dom om de stannar.

ROBERT

Jo, men det är väl ändå bra att man diskuterar lugnt och sansat och inte blandar in sina egon, då blir det ju liksom bara en stolthets grej av alltihopa.

KARIN

Jag skulle bara vilja skaka om henne, VAKNA! Ser du inte vad som väntar er här?

ROBERT

Det blir nog bara värre då, ska du se.

FRIGGEBODEN

Pernilla rotar runt bland bråten, flyttar en BANANLÅDA som ramlar ner på golvet så att INNEHÅLLET FALLER UT. Pernilla böjer sig ner över lådan för att stoppa tillbaka prylarna på golvet när hon upptäcker INRAMADE FOTOGRAFIER.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin sitter bredvid varandra på sängkanten.

KARIN

Jag känner mig så maktlös, jag vet inte vad jag kan göra.

ROBERT

Jag vet inte om vi kan göra så mycket mer. Alla måste göra sin val. Det är bara vi själva som måste leva med konsekvenserna.

KARIN

Gustav och Petra då? Dom kommer ju få spendera sin framtid här. Vad är deras valfrihet?

ROBERT

Nä, nä.

KARIN

Vad har dom för framtid här ute?

ROBERT

Jo, det är hemskt men vi kan ju inte göra så mycket annat än att säga så som läget är.

KARIN

Barnen förtjänar bättre än så här.

ROBERT

Men va ska vi göra, det är inte som vi kan kidnappa ungarna.

FRIGGEBOD

Pernilla sitter på golvet och tittar igenom de INRAMADE FOTOGRAFIERNA som ramlat ur lådan.

INFOGA: Ett fuktskada fotografi på KARIN (14) och PERNILLA (13)

BAM!

Pernilla skräms av dörren som flyger upp.

MÅRTEN (U.B)

Jag har hittat dom!

Mårten står i dörren med en verktygslåda.

PERNILLA

Toppen.

Mårten lämnar friggeboden, Pernilla lägger fotografierna i lådor och ställer tillbaka den.

GÅRDSPLANEN

Pernilla kommer ut ur friggeboden och ställer sig bredvid Mårten som lutar sig över den öppna motorhuven på Volvon.

PERNILLA

Vad tror du det kan va?

MÅRTEN

Nä, det är väl nåt som sket sig när jag körde av vägen. Man får väl bara göra en gammal hederlig systematisk felsökning.

PERNILLA

Är du säker på vad du gör nu?

MÅRTEN

Nä, men har du några andra förslag?

Pernilla är tyst.

MÅRTEN

Det var ju inte så en så himla hård smäll så det är säkert bara någon kabel som har lossnat.

PERNILLA

Bara du inte förstör den mera.

VARDAGSRUMMET

Robert kommer ner från övervåningen och tittar till Moa, Gustav, Petra och Oskar som pysslar med midsommarkransen.

ROBERT

(i farten)

Går det bra för er?

MOA

Ja, det blir jättefint.

ROBERT

Ja, superfint.

Robert fortsätter mot köket men stannar upp när han ser Mårtens hemmagjorda PILBÅGE. Han lyfter upp den och tittar granskande. Den ser opålitlig ut.

GÅRDSPLANEN

Mårten står och skruvar under motorhuven, Pernilla sitter i förarsätet med öppen dörr.

PERNILLA

Du de hände en grej imorse som jag inte hann berätta än.

MÅRTEN

Jaha, vadå?

PERNILLA

Jo, en grej med Petra.

MÅRTEN

Ja?

PERNILLA

Jag tror hon... hon... hon fick sin första mens.

Mårten stannar upp, tittar förbi motorhuven på Pernilla i förarsätet.

MÅRTEN

Va?

PERNILLA

Jepp.

MÅRTEN

Hur tog hon det?

TODO: Foarboda detta tidigare

PERNILLA

Sådär, hon blev ganska rädd först. Ja det är väl mitt fel. Borde ha snackat mer med henne om sånt där.

Mårten fortsätter mecka med bilen.

MÅRTEN

Vad sa du då?

PERNILLA

Nä, men det vanliga, att det är helt normalt å sådär.

MÅRTEN

Ganska ung ändå?

PERNILLA

Nja. Jag var i hennes ålder när jag fick min mens.

MÅRTEN

Det är väl dig hon brås på då.

Pernilla flinar.

MÅRTEN

Kan inte du testa att starta motorn igen?

Pernilla vrider om nyckeln, motorn börjar hacka, men startar inte. Pernilla suckar, Mårten tänker, piller på en motordel.

MÅRTEN

Testa nu då.

Mårten trycker ner en motordel när Pernilla vrider om nyckeln.

PANG!

MÅRTEN

AJ!!!

Mårten rycker ut sin skadade hand från den rykande motorn.

PERNILLA

Oj, gubben hur gick det?

MÅRTEN

AAAH! FAN OCKSÅ!

VARDAGSRUMMET

Karin sitter tillsammans med Moa, Gustav, Petra och Oskar som pysslar med midsommarstången. Hon tittar mot fönstret för att se vad som händer på gårdsplanen.

MÅRTEN

(utifrån)

Men håll inte på att pilla på det då!

KARIN

(till barnen)

Oj, det är visst någon som gapar där ute.

PETRA

Det är pappa, han gapar alltid.

KARIN

Det är inte alltid så lätt att vara vuxen.

PETRA

Man behöver ju inte göra det svårare för sig, heller.

KARIN

Nä, förhoppningsvis inte. Vad fint du gör Oskar.

Karin lägger sin hand på Oskars rygg.

OSKAR

EEEH!!!

KARIN

Oj, förlåt!

PETRA

Han vill inte att man tar på honom där.

KARIN

Jaha, oj. Ursäkta. Förlåt, Oskar.

Oskar fokuserar på midsommarstången som om inget har hänt.

KARIN

Hur kommer det sig att han inte vill det?

PETRA

Jag tror han har ont där.

KARIN

Ont?

PETRA

Ja.

KARIN

Förlåt, Oskar. Jag ska vara försiktig jag lovar.

Karin lyfter på Oskars T-SHIRT för att titta medans han fortsätter pyssla.

KARIN

Herre gud.

På Oskars rygg är täckt av ett UTSLAG.

KARIN

Hur länge har han haft det här?

Petra rycker på axlarna. Karin sänker T-shirten och drar sina fingrarna genom Oskars hår.

KARIN

Vet mamma och pappa om det här?

PETRA

Ja, de har försökt med allt möjligt.

Karin tittar på Oskar, bekymrad.

TOALETTEN

Pernilla tejpar Mårtens HÖGRA HAND med en trasa medans han kvider.

PERNILLA

Så, där.

MÅRTEN

Tack.

Pernilla ställer undan trasor, sax och tejp. Mårten rotar igenom badrumslådan med sin VÄNSTRA HAND.

PERNILLA

Vad letar du efter?

MÅRTEN

Ska det inte finnas smärtstillande här någonstans?

PERNILLA

Jo, jag såg ett paket här förut men jag tror jag gav den sista halvan till Petra.

Mårten tittar på henne, uppgiven.

PERNILLA

Om du kollar i förrådet så kanske det finns mer?

KÄLLAREN

NÄRBILD: Mårten som rotar igenom en hylla och drar ut tomma förpackningar, ger upp och drar en suck.

VID BILD: Vi ser hur han står bland högar av tomma konservburkar, livsmedelsförpackningar och kartonger. Mårten vadar genom soporna mot trappan upp till övervåningen.

KÖKET

Mårten håller upp glas från plastdunken, shottar den och drar en lätt suck. Han höjer dunken för att hålla upp ett glas till men vätskan räcker inte till. Han kikar ner i plastdunken, snopen.

MÅRTEN

(till själv)

Vafan då?

Han rotar igenom skafferiet och lyckas konsolidera 1 KG HAVREGRYN från flera påsar.

HALLEN

Mårten kämpar med att på sig ytterkläderna med endast en hand.

MÅRTEN

(ropar)

Jag ska springa över till granne en stund. Jag kommer tillbaka strax.

PERNILLA

(ropar, från övervåningen)

Va inte borta för länge nu.

MÅRTEN

(ropar)

Nä, nä.

PERNILLA

(ropar, från övervåningen)

Glöm inte påken.

Mårten lämnar huset med plastdunken och havregrynet.

VARDAGSRUMMET

Karin sitter med barnen och tar fram PLASTBURKAR.

KARIN

Gick han nu eller?

HALLEN

Robert är passerar ett fönster mot gårdsplanen och ser MÅRTEN GÅ MOT VÄGEN. Robert tittar bort och tänker.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Mårten traskar genom den djupa snön i skogen.

INT. VARDAGSRUMMET - GÅRDEN - DAG

Karin sitter på golvet med Moa, Petra, Gustav och Oskar. Hon lägger fram en trave KRETSKORT.

KARIN

Så varje sånt här kort innehåller flera typer av metaller som alla är bra för olika saker.

Barnen tittar kretskorten.

KARIN

Men ser ni dom här spikarna här? Är det nån som vet vad de är gjorda av?

MOA

Dom är gula som guld.

KARIN

Ah, precis. Guld är ju väldigt fint
men det är också bra för annat? Är
det någon som vet?

GUSTAV

Man kan byta saker för det.

KARIN

Ah, precis. Förstår Petra det också?
Om vi säger att du har något jag
behöver. Men jag har inte något som
du behöver, då kan man ändå byta
guld, och sen med guldet så kan man
byta det mot något man behöver.

PETRA

Men pengar då? I morfars böcker
pratar de alltid om pengar.

KARIN

Ja, men det är vad guld är fast
bättre. Pengar var ett intyg på att
man hade guld. Sen blev pengar bara
ett värde för att man sa att det var
det.

INT. KÖKET, GRANNENS HUS - DAG

Mårten sitter vid köksbordet när Grannen håller upp
barr-té åt honom. Köket är fyllt med köksredskap, inlagda
grönsaker, förvaringsburkar, andra verktyg och allt
minutiöst organiserat.

MÅRTEN

Det är bra tack.

GRANNEN

Har du kollat säkringarna då? Nån av
dom kan ha ju ha bränts eller nått.

MÅRTEN

Jaha, vad gör man då?

GRANNEN

Ja, om du har tur så har du några
extra där.

MÅRTEN

Och om man inte har några då?

GRANNEN

Ja, då blir det svårare så klart.
Vad står det på panelen när du
vrider om sa du?

MÅRTEN

Jag tror att den lyser upp som vanligt.

GRANNEN

Jag kanske skulle kunna behöva se det själv.

MÅRTEN

Ah, det skulle verkligen vara uppskattat.

GRANNEN

För det är den enda kärran ni har nu eller?

MÅRTEN

Ah, jo.

Titta på Mårten och tänker.

VI KORSKLIPPER MELLAN VARDAGSRUMMET OCH GRANNENS KÖK.

VARDAGSRUMMET

Karin och barnen bryter av datorkomponenter från kretskorten med tång.

KARIN

Var försiktiga så ni inte slinter och skär er, vissa delar kan vara knivvassa.

GUSTAV

Jag är trött.

KARIN

Kom igen nu, det är bara lite kvar. Det är såhär du blir stark som pappa.

GRANNENS KÖK

Grannen håller upp två snapsglas från en plastdunk.

MÅRTEN

Tack, tack.

GRANNEN

När ska dom åka då?

MÅRTEN

De åker imorgon bitti. De ska köra
ner till Malmö och möta några
smugglar som tar dem till Danmark
och sen vidare, ner mot medelhavet.

GRANNEN

Jasså, ja?

Grannen tänker.

GRANNEN

Frågar du mig så gör ni nog rätt i
att stanna här och vänta ut eländet.

MÅRTEN

Jo, ja sa det också.

GRANNEN

Nu är det alldeles för farligt. De
är jävla massa risiga typer man
måste ta sig förbi på vägen.

MÅRTEN

Ah, de är som att tala med vägg när
man försöker förklara hur läget är.
Ibland vill människor inte lyssna.
Jag vet inte om det är så mycket man
kan göra. Men det känns ju
fruktansvärt för barnen.

GRANNEN

Ah, hemskt.

MÅRTEN

Man borde verkligen stoppa dem men
jag vet inte hur?

GRANNEN

Du har ju bilproblem. Vad skulle de
göra om inte deras bil heller
startade.

MÅRTEN

Åh, jag kan inte hålla på att
sabotera. Alla måste ju göra sitt
val. Vad vet jag vad som är rätt och
fel. Allt vi hör är bara rykten.

GRANNEN

Vadå det är väl inte första gången
det här händer?

MÅRTEN

Vadå menar du?

GRANNEN

Alla som begav sig till Amerika för en massa år sedan. Det var ju också för att det kom en mindre istid, skörden blev dålig, folk svalt.

MÅRTEN

Vad det därför de emigrerade?

GRANNEN

Delvis.

MÅRTEN

Hm. Men då var det väl bara en sommar som aldrig kom? Inte som nu?

GRANNEN

De hade ju lite andra förutsättningar.

MÅRTEN

De kanske hade något som vi inte har nu?

GRANNEN

Jo, det är klart. Folk var nog lite klokare på den tiden. Vi ser ju hur lite som krävs för att få fjong på stadsborna.

MÅRTEN

Det är inte de yttre påfrestningarna utan moraliska paniken och spiralen av tystnad som blir vår undergång.

GRANNEN

Bättre att rida ut den här gudsförgätna vintern här hemma i everige, inte tror jag att det är bättre ändå där nere.

VARDAGSRUMMET

Barnen lyssnar på Karin som håller fram PET-flaskor.

KARIN

Så här är då de första kemikalierna som jag tänkte att vi skulle använda. Den ena är då något som kallas saltsyra. Det har då inget att göra med det slaget vi har i maten men den heter så iallafall. Den andra flaskan jag har här är väteperoxid. Vi ska ha två delar saltsyra och en del väteperoxid.

Karin håller upp kemikalierna i en kaffekaraff.

KARIN

Alltså om vi delar upp den här lösningen i tre delar så ska en del vara, saltsyra och två ska vara väteperoxid. Och varför tror ni vi säger så och inte deciliter eller milliliter?

PETRA

För beroende på om man behöver mer eller mindre så kan man ju använda samma förhållande.

KARIN

Precis. Vi måste göra det här i glas för att om vi använder plast så smälter det, å det är ju inge kul. Det har Moa och Gustav varit med om. Och om vi använder metal som till exempel en plåtburk så kan den faktiskt brytas ner och blandas med de metallerna vi redan har här och vi vill ju inte få in mer av de metaller som vi INTE vill ha.

Karin sänker ner datorkomponenterna i lösningen och tar fram en GUMMISLANG.

KARIN

För att hjälpa den här processen så behöver vi lite syre, för att hålla vätskan i rörelse utan att förstöra guld flingorna.

Hon räcker den ena ändan av gummislangen till Gustav och stoppar den andra i glaskaraffen med katorkomponenterna samt lösningen.

KARIN

Så där. Blås.

GÅRDSPLANEN

Robert konkar packning till folkabussen, slänger in bagaget, drar igen bagageluckan, vänder sig och får syn på FRITIDSHUSET lite längre bort. Han tittar sig omkring, tittar på fritidshuset och tänker.

GRANNENS KÖKET

Mårten sitter vid matbordet medans Grannen fixar i köket.

GRANNEN

Vad har du då?

MÅRTEN

Jag tog med den här.

Mårten ställer fram papperspåsen med havregryn på bordet. Grannen vänder sig om och tittar på påsen, ställer fram en köksvåg, väger det.

GRANNEN

(till själv)

Duh, duh, duh.

Grannen tar fram en återslutningsbar fryspåse, håller i havregrynet, sluter påsen och slänger den på en hög med andra, liknande påsar med gryn.

MÅRTEN

Vad tror du?

GRANNEN

Nja, det blir inte så mycket för det där men jag ge lite mer ifall du kan acceptera lite grövre kvalité.

MÅRTEN

Hurdå, vad är det för skillnad?

GRANNEN

Kanske lite besökare men det ger ju samma effekt om man säger så. Jag spar ju allt, en del satser blir inte lika bra som andra.

MÅRTEN

Men det är väl inte farligt eller sådär?

GRANNEN

Nej, nej. Det är bara en smak grej.

MÅRTEN

Ok, ah men vi kör väl på det.

GRANNEN

Ska bli chefen.

Mårten ser Grannen lämna köket, gå ut i farstun, öppna en LUCKA I GOLVET och klättrar ner.

FRITIDSHUSET

Robert kommer in i fritidshuset och stänger dörren efter sig. Det är mörkt och kusligt. Han tar långsamma steg in.

GRANNENS KÖK

Mårten sitter själv vid köksbordet. Han tar en slurk från tekoppen men stannar upp när han får syn på något ur bild.

MÅRTEN POV: Mot ett hörn i rummet bredvid står Grannens AUTOMATKARBIN.

Mårten tittar på vapnet, tittar på luckan i golvet, tänker.

FRITIDSHUSET

Med långsamma steg så närmar sig Robert en SNICKARBÄNK. Han håller för ansiktet i avsky.

ROBERT POV: Vi ser bordet som är täckt med intorkat blod, köttslamsor, inälvor och benflisor.

ROBERT

Fy fan.

GRANNENS KÖK

Mårten stirrar på automatkarbinen,

FRÅN LUCKAN HÖR VI GRANNEN STÖKA RUNT I KÄLLAREN.

FRITIDSHUSET

Robert ser en SVART SOPSÄCK stå på bordet. Han tar en skruvmejsel och använder den för att öppna påsen.

ROBERT

Ah!

Robert ryggar tillbaka, skrämd.

INFOGA: Ett blodigt avhugget vildsvinshuvud i påsen

Robert försöker samla sig.

GRANNENS KÖK

NÄRBILD: Mårten sitter vid bordet, tittar ner på något han håller i händerna.

VI HÖR GRANNEN KOMMA UPP FRÅN LUCKAN.

VID BILD: Mårten ställer ifrån sig ett inramat fotografi.

Grannen kommer in i köket kånkandes på JÄSHINK. Mårten öppnar sin plastdunk, Grannen sätter in en tratt och håller från jäshinken in i plastdunken.

KORSKLIPPNING UPPHÖR.

INT. VARDAGSRUMMET, GAMLA GÅRDEN - DAG

Med TYGTRASOR knutna över ansiktet tittar Karin och barne på datorkomponenterna som ligger i kaffekaraffen. Gustav blåser i en trädgårdsslang som går ner i det mörka syrebadet.

KARIN

Så ser ni att vätskan blir lite grönaktig? Det är kopparn som reagerar mot svaveldioxiden så om vi rör om lite här så ska vi se någonting.

Karin rör om med två kinapinnar.

KARIN

Ser ni?

Barnen lutar sig fram för att se bättre.

MOA

Glittrar.

KARIN

Visst gör det?

PETRA

Är det guld?

KARIN

Javisst, rent guld. Moa, ta fram kaffefilter.

Moa tar ett kaffefilter, lägger det i ett durkslag över en plasthink. Karin håller försiktigt den mörka vätskan över filtret. Mårten kommer genom ytterdörren med sin plastdunk.

MÅRTEN

Är ni klara med pyntningen?

MOA

Vi gör guld.

INFOGA: Guldkorn ligger och glimmar i kaffefiltret.

MÅRTEN
(till Karin)
Va fan håller du på med? Du kan ju
inte göra det här inne.

KARIN
Vadå, det är väl bra att de lär sig
något användbart?

MÅRTEN
Ta bort Oskar från hinken.

Petra drar tillbaka Oskar som är böjd över hinken och
stirrar på guld flingorna.

KARIN
Vi är faktiskt väldigt försiktiga.
De lär sig om säkerhet också.

MÅRTEN
Det kan man ju göra utan att också
andas in metallångor.

KARIN
Du har ingen koll på vad du pratar
om. Vi är väldigt försiktiga, eller
hur barn?

MÅRTEN
Kan ni få klart stängen då?

PETRA
Den är klar.

Mårten går och tittar på Midsommarstången.

MÅRTEN
Va fint.

Mårten lyfter midsommarstången från golvet. Det är en
eländig kreation med olika typer av band och rep knutna
för att hålla ihop bara kvistar och andra saker som barnen
har fyndat från huset. Pernilla kommer in med en korg och
plockar smutsig tvätt från golvet.

MÅRTEN
Titta va fin.

PERNILLA
Verkligen, bra jobbat hörni.

Hon fortsätter städa.

PERNILLA
Inte så traditionell men ändå fin.

KARIN

Man måste väll få prova på lite nya traditioner. Det har ju blivit jättefint.

Mårten släpar ut stängen i hallen.

MÅRTEN

Klä på en krans så ska vi fira midsommar.

BARNEN

Ja!

PERNILLA

Men ska du inte fixa bilen innan ni ska ut och tramsa er?

MÅRTEN

Vadå tramsa? Det är ju viktigt för barnen med traditioner.

Pernilla tittar på honom, skeptisk.

MÅRTEN

Grannen hade lite ideér på vad det kunde vara. Det är liksom inga konstigheter, det där kommer fixa sig. Hämta de andra så drar vi ut.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Robert och mårten (med sin friska hand) kånkar på midsommarstången, bakom dem är Pernilla, Karin och barnen som bär spadar.

PERNILLA

Här blir väl bra?

Mårten och Robert släpper stängen och börjar gräva ett hål i snön med varsin spade, barnen leker i snön.

MÅRTEN

Det här har jag sett fram emot.

ROBERT

Jo, det var ett tag sen vi firade något alla tillsammans.

MÅRTEN

Ja, men det är väl på tiden.

PERNILLA

(till barnen)

Kommer ni ihåg några av de här danserna hörni.

PETRA

Jag kommer ihåg.

KARIN

Ja, men du kanske inte vara lika liten som de andra sist.

PERNILLA

Får väl se hur mycket jag kommer ihåg själv här.

ROBERT

Vad tror du, kanske det räcker så?

MOA

Mamma, jag är kall.

KARIN

Jag sa ju att du skulle ta en extra tröja, spring runt lite så får du upp värmen.

MÅRTEN

Ok, men ska vi testa och se om vi får upp den så här då?

KARIN

Kom barn, nu ska vi resa stången.

Barnen hjälper Mårten och Robert att få upp midsommarstången.

PERNILLA

Titta vad fint. Om man bara kunde ta en bild.

De fyller på hålet med snö för att säkra stammen. Robert tar en paus för att hämta andan.

KARIN

Tänk om det alltid krävdes så här lite möda för att få stången att resa sig.

ROBERT

Roligt.

Pernilla och Karin flinar.

ROBERT

Med rätt håll så.

PERNILLA

Appropa håll, är den ändå inte lite sne?

Mårten och Robert tar ett steg ifrån och ser att den lutar.

MÅRTEN

Jo, kanske en del.

KARIN

Kanske inte blir så mycket skörd om någon får den i huvudet.

ROBERT

Nämen, det är väl ändå stabilt. Det är bara att den är lite sne.

MÅRTEN

Ja men. Det är väl indikativt av den här midsommaren. Allt är inte perfekt men vi gör vårt bästa. Nu tycker jag vi dansar, vad ska vi köra?

KARIN

Små grodorna är väl ändå roligast.

MÅRTEN

Ja, men de gör vi
(till barnen)
Kan ni den?

KARIN

De kan ha varit längesen sen sist men ni kan följa oss vuxna så kanske det kommer tillbaka.

PETRA

Jag och Oskar kan gärna se på.

De andra bildar en ring runt stängen.

ALLA VUXNA

(sjungandes)

*Små grodorna, små grodorna är
lustiga att se. Små grodorna, små
grodorna är lustiga att se, ej öron,
ej öron, ej svansar, har de, ej
öron, ej öron, ej svansar, har de.
Koack, ack, aa, koack, ack, ack,
ack, ack, ack, ack, koack, ack, ack,
ack, koack, ack, ack, koack, ack
ack, kaa.*

Mårten ser att Petra står vid sidan av.

MÅRTEN

Men Petra ska du inte vara med?

PETRA

Nä, jag ser hellre på.

Mårten lämnar dansen och går fram till henne.

MÅRTEN

Men vadå, där är väl klart att du ska vara med.

PERNILLA

Låt henne va, hon vill ju inte.

MÅRTEN

Men det är väl Petra tillräckligt gammal för att säga själv.

(till Petra)

Vadå mår du inte bra eller?

PETRA

Nä, men jag bara känner inte för det.

MÅRTEN

Men nu när vi har släpat ut den här stängen--

PERNILLA

--men du kan ju inte tvinga henne att dansa om hon inte känner för det.

MÅRTEN

Men det är väl ingen som tvingar någon här, jag försöker ju bara höra med min dotter hur det är med henne. Får jag inte göra det eller?!

PERNILLA

Alla får göra som dom vill.

MÅRTEN

Ja, tydligen.

MOA

Mamma, jag fryser.

KARIN

Vad finns det för andra sånger?

FRÅN HUSET HÖR VI GLAS KROSSAS.

PERNILLA

Huset!

MÅRTEN
 (till Karin)
 Vänta här.
 (till Pernilla och Robert)
 Kom!

Mårten, Pernilla och Robert springer tillbaka mot huset.

BAKOM HUSET - FORTSÄTTNING

Mårten, Pernilla och Robert kommer springande mot huset, passerar en hög med bråte.

MÅRTEN
 Här! Här!

Mårten greppar en plastkvast, Robert tar en kratta och Pernilla en gren.

GÅRDSPLANEN - FORTSÄTTNING

De springer in på gården sina tillhyggen i högsta hugg, vrålades medans SJU MASKERADE PERSONER väller ut ur huset, armarna fulda med förnödenheter. De maskerade personerna springer mot ett TRAKTOR MED FLAK som väntar längre bort, vid vägen. Pernilla, Robert och Mårten försöker mota bort dem.

PERNILLA
 Chas! Chas!

Pernilla springer upp för trapporna till verandan och in genom den öppna ytterdörren men blir tacklad av en MASKERAD PERSON som kommer utspringandes med stöldgods.

De båda faller ner på verandan men Pernilla lyckas ta sig upp snabbare och dräpper en kruka i huvudet på Maskerade Personen. Pernilla blänger förskräckt på den livlösa kroppen.

Vid vägen försöker Robert och Mårten rycka tillbaka saker från personer som har hoppat upp på flaket till traktorn som kör iväg, de ger upp och rör sig tillbaka till huset.

MÅRTEN
 Fy fan asså.

ROBERT
 Bra jobbat hörnu.

MÅRTEN
 Vilka jävla äckel, alltså.

Mårten och Robert får syn på Pernilla som står över den livlösa kroppen som fortfarande är vänd med ansiktet neråt.

PERNILLA

Jag vet inte, allt gick så snabbt.

De stirrar ner på personen. Robert hukar sig ner, känner på halspulsen. Han tittar upp på dom andra och sen ner på kroppen igen. Robert vänder på liket och tittar på MASKEN.

ROBERT

Jisses.

PERNILLA

Det skedde så snabbt. Jag trodde--

ROBERT

Det är en kvinna.

MÅRTEN

--det är ok, det var i självförsvar.

ROBERT

Det är inget vi kan göra nu. Jag går och hämtar Karin och barnen. Göm henne bakom boden eller nått så de slipper se.

MÅRTEN

(till Pernilla)

Det är OK, du försvarar ditt hem. Ska du inte ta av masken så man får se hur hon ser ut?

PERNILLA

Nej, snälla gör inte det. Jag vill inte se hennes ansikte.

GÅRDEN - EN STUND SENARE

Mårten släpar kvinnans kropp över gården och bakom friggeboden.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Robert kommer tillbaka till midsommarstången men Karin och barnen är inte där.

ROBERT

Hallå!? Karin!?

Längre bort ur skogen kommer Karin och barnen, de möts.

ROBERT
Sådär hörni, nu är faran över. Allt
gick bra, inget att oroa sig för.

Moa och Gustav omfamnar Robert.

KARIN
Var det skrapare?

ROBERT
Ja, men vi lyckades jaga iväg alla.

PETRA
Var är mamma och pappa?

ROBERT
De är vid huset, kom så går vi
tillbaka.

EXT. BAKOM FRIGGEBOD - GÅRDEN - DAG

Pernilla och Mårten står och glor på kroppen.

PERNILLA
Vad ska vi göra då?

MÅRTEN
Vi får väl begrava henne eller nått.

PERNILLA
Hur fan ska vi göra det? Marken är
ju helt frusen?

MÅRTEN
Vi får väl begrava henne under snön.

PERNILLA
Men tänk om de kommer tillbaka för
henne?

MÅRTEN
Skrapare? De bryr sig inte om sina
egna. Det är upp till oss att försök
ge en henne en värdig begravning.

VI HÖR BARNEN FRÅN GÅRDEN.

Mårten tittar fram runt kröken från friggeboden och ser
Robert leda Karin samt barnen tillbaka in i huset. Robert
tittar över axeln, hans ögon möter Mårtens.

INT. Huset - Hallen - Kontinuerligt

Karin och Robert hjälper barnen ta av sig ytterkläderna.
Barnen springer upp på övervåningen.

ROBERT
Jag går och kollar läget med.

EXT. BAKOM HUSET - DAG

Mårten gräver en grop i snön. Pernilla stirrar på kroppen.
Robert kommer tillbaka.

ROBERT
Hur går det?

MÅRTEN
Det finns en till spade där.

Robert tar spaden och gräver.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

BAKOM HUSET

Mårten, Robert och Pernilla står och glor på gropen och kroppen till--

ROBERT
Aja, det är väl inte så mycket annat
än att slänga i henne och täppa
igen.

PERNILLA
Ok.

Pernilla och Robert böjer sig ner för att ta tag i kroppen.

MÅRTEN
Men vänta.

Robert och Pernilla stannar upp, förvånat.

MÅRTEN
Ska vi verkligen begrava de här
vantarna?

PERNILLA
Vadå?

MÅRTEN
Det är inte som om hon kommer ha
någon användning för dom.

PERNILLA
Jag vet inte, det känns bara fel.

MÅRTEN

Det är inte som om hon måste bli begravd med det hon kan behöva i efterlivet?

PERNILLA

Nä, men vi kan väl visa lite värdighet.

MÅRTEN

Vadå, ett par vantar kan ju göra skillnad på liv och död här ute.

PERNILLA

Jo, men jag har redan ett par vantar.

MÅRTEN

Nu ja, men sen? Vad gör du när de där går sönder? Ser du några sportbutiker häromkring?

Alla är tysta, tänker.

ROBERT

Han har rätt. Du borde inte bara ta hennes vantar utan alla hennes kläder. Hon försökte ta maten ur dina barns munnar. Det är inte bara stöld utan mordförsök. Hon försökte döda dig men du hann före och försvarade dig.

Mårten böjer sig ner för att klä av kvinnan, Pernilla puttar bort honom.

PERNILLA

Men kan du sluta!

Mårten ramlar omkull, tittar upp, förvånad.

PERNILLA

Rör henne inte! Om någon ska göra det så är det jag. Vänd er om.

Mårten reser sig och borstar av snön. Männen vänder ryggen mot liket. Pernilla knyter upp kvinnans skosnören och tar av henne stövlarna, knäpper hennes jacka och stannar upp.

Mårten och Robert som står och väntar hör något.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

MÅRTEN

Men vad är det?

PERNILLA
(gråtandes)
Hon är gravid.

Under kvinnans jacka ser vi en PUTANDE MAGE (femte månaden). Mårten försöker trösta Pernilla som nu bölar. Pernilla kastar sig över kvinnan och smeker hennes bleka kinder.

PERNILLA
Förlåt, förlåt.

Mårten sliter Pernilla från kvinnan. Robert tar av kvinnans kläder medans Mårten leder Pernilla mot huset.

INT. HALLEN - Huset - DAG

Mårten för in den gråtandes Pernilla i huset. Karin ser Pernillas tillstånd och hjälper henne ta av sig ytterkläderna.

EXT. GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten kommer ut från huset och går mot friggeboden.

INT. SÄNGKAMMAREN - Huset - DAG

Karin leder Pernilla till sängen och bäddar ner henne, omsorgsfullt.

EXT. BAKOM Huset - DAG

Mårten och Robert puttast ner liket i graven, täcker kroppen med snö.

INT. BARNKAMMAREN - DAG TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I Huset

KÖKET

Mårten och Robert sitter och tomglor med varsin kopp när Karin kommer ner från övervåningen.

MÅRTEN
Hur är det med henne?

KARIN
Äh, hon har ju mått bättre.

Karin håller upp en kopp från plastdunken och sätter sig vid bordet.

KARIN

Vad kom de undan med?

MÅRTEN

Lite allt möjligt. Mat, några dunkar bensin, vildsvinsköttet vi hade kvar.

KARIN

Mycket.

ROBERT

På tok för mycket.

KARIN

Jag beklagar Mårten.

MÅRTEN

Det är ok, vi hittar alltid något sätta att klara oss.

ROBERT

Hur lång tid har ni kvar mat för?

MÅRTEN

Äh, jag vet inte. Måste räkna på det.

Robert och Karin tittar på varandra, osäkra. Mårten fyller på sin kopp från plastdunken och sveper glasets.

KARIN

Du, Mårten... är det här verkligen hållbart?

MÅRTEN

Vadå?

KARIN

Men att bo så här. Alldeles själva! Vem vet, vädret kanske går tillbaka men tänk om det inte gör det. När maten tar slut så är den slut.

MÅRTEN

Och vad har ni för belägg att det blir bättre om ni ger er av?

ROBERT

Nä, det är bara rykten.

KARIN

Det är inte alls bara rykten. Vi har hört från flera håll.

MÅRTEN

Jag tror ni är naiva, det är en
tilltalande idé att gräset är
grönare--

KARIN

--det är inte att gräset är grönare
på andra sidan, det kanske finns
gräs på andra sidan. Här finns bara
is, svält och död.

Mårten tar verktygslådan och lämnar köket.

EXT. GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten kommer ut ur huset och traskar mot Volvon.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. SOVKAMMAREN - DAG

Pernilla sitter på sängkanten med täcker svept om sig och
stirrar med trötta, rödsprängda ögon. I handen håller hon
en rostig engångshyvel.

INFOGA: Rakhyvelns blad.

Hon tänker.

EXT. GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten står böjd över Volvons motor, grubblar, stänger
motorhuven, sätter sig i förarsätet, drar igen bildörren
och tänker. Mårten drar av sig vantarna, värmer fingrarna
med andedräkten, knäcker knogarna, gnuggar fingerspetsarna
mot varandra och sträcker ut handen för att vrida om
nyckeln.

Han vrider om.

VI HÖR MOTORN SKORRA.

MÅRTEN

Kom igen, kom igen!

MOTORNS SKORRANDE BÖRJAR LÅTA MER SOM BRUMMANDE MOTOR.

MÅRTEN

(exalterad)

KOM IGEN! KOM IGEN!

MOTORN HACKADE UPPHÖR OCH MOTORN BRUMMAR.

MÅRTEN

JA!!!

MOTORN BÖRJAR HACKA IGEN.

Mårtens exaltering avtar och förbytts av oro.

MÅRTEN

(till själv)

Nej! Nej, nej.

MOTORNS HACKANDE OCH HOSTANDE EBBAR UT TILL TYSTNAD.

Mårten glor med en tom blick instrumentpanelen tills--

MÅRTEN

AAAAAAHHHH!

Mårten dunkar nävarna i ratten.

MÅRTEN

Jävla, helvetes biljävvel!!!

Mårten stannar upp av smärta från sin skadade hand.

MÅRTEN

Aj! Aj! Aj!

Mårten stiger ut ur bilen drar igen dörren.

MÅRTEN

(till bilen)

Din jävla fitt-hora!

Han tänker, tittar över axeln mot huset.

MÅRTEN POV: Karin tittar på honom från ett fönster. Hon tittar bort och lämnar fönstret.

Mårten blänger föraktfullt, vänder sig om och går mot vägen.

GRINDEN

Mårten kommer fram till grinden, stannar upp, tittar över axeln mot huset, fortsätter sen ut på vägen.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. KÖKET - HUSET - DAG

Robert och Karin sitter vid matbordet när en blek Pernilla hasar in köket, insvept i sovtäcket. Hon stoppar några vedträn i järnspisen och sätter på en kastrull med snöslask.

KARIN

Pernilla, kan du inte sätta dig.

Pernilla glor på Karin, tänker, sätter sig vid bordet.

KARIN

Jag kan inte lämna er här.

PERNILLA

Så gör inte det.

KARIN

Ni kan inte leva så här, ser du inte att det inte finns någon framtid här.

PÅMINNELSE TILL SJÄLV: KLIPP UT OCH KLISTRA IN EN BIT AV FÖRSTA DEBATTEN MELLAN Pernilla OCH KARIN

PERNILLA

Ok, låt mig se om jag kan prata med Mårten.

KARIN

Vi vill bara inte att den insikten ska komma när det blir försent.

PERNILLA

Jag brukar vet hur man når honom. Det är ju ändå barnens välbefinnande som betyder mest för honom.

KARIN

Han är en jättefin pappa.

PERNILLA

De kommer bli bra.

Pernilla och Karin kramar varandra.

INT. KÖKET, GRANNENS HUS - DAG

Grannen och Mårten smuttar på varsin kopp vid köksbordet.

SKRIV IN BILSNACK, MER RESEARCH

BUG varför kommer inte Grannen och tittar på bilen

MÅRTEN

Ah, men jag kanske testa det då.

GRANNEN

Ja, gör det. Önska att jag kunde vara till lite mer hjälp men har haft mycket att se om här i huset.

MÅRTEN

Nä, nä. Jag vill ju försöka att klara upp det här själv. Det är ju min bil vafan.

GRANNEN

Jo, jo.

MÅRTEN

Så har du jagat något på sistone?

GRANNEN

Nja, inte blir det så mycket. Försöker göra mer förbättringar på huset. Har så himla mycket nu ändå nedfrost och i skafferiet. Dessutom är det inte så mycket djur kvar i skogen. De kanske kommer tillbaka när det här vädret blir bättre. Även om det inte blir nå bättre så kommer jag nog ha så att jag klarar mig till mina sista dagar, det tror jag nog.

MÅRTEN

Ja, vi har lite fler munnar hos oss så allt vi har köpt på oss har börjat sina, kan man säga.

GRANNEN

Ah, trist du. Ni får försöka att hålla ut då tills det här är över. Det är nog inte långt kvar.

MÅRTEN

Jo... men jag har tänkt på en grej... Jag och Pernilla har ju varandra att ta hjälp av men du bor ju här själv.

GRANNEN

Jo, nog har det blivit ensamt här sen frugan gick bort.

MÅRTEN

Jag tänkte att vi kanske kunde hitta något sätt att samarbeta lite mer.

GRANNEN

Vad tänkte du då?

MÅRTEN

Nä, men jag tänkte att jag kanske kunde ge dig en hjälpande hand så kunde du hjälpa oss med att avvara lite kött eller nått?

Grannen tittar på honom. Flinar lite.

GRANNEN

Nä, du. De vet jag nog inte om det är så bra.

MÅRTEN

Du säger ju själv att du har mer mat än vad du behöver, om jag kunde få arbeta för dig så kunde du expandera verksamheten i källaren och byteshandla med andra som är kvar i trakten.

BUG Varför kommer Mårten tillbaka och så fikar de i grannens kök igen? Skulle det inte vara bättre om Mårten hade lånat ett verktyg, kom tillbaka för att returnera den, och så står de och pratar i hallen

GRANNEN

Och byteshandla mot vadå? Jag har allt jag behöver här. Lugn och sinnesfrid är svårare att komma över.

Grannen tar kopparna från matbordet och ställer dem i sinken, vänder sig mot bordet och finner Mårten snyftandes.

MÅRTEN

(gråtandes)

Vår mat är slut.

GRANNEN

Va?

MÅRTEN

(snyftandes)

Vi har ätit oss igenom i stort sätt hela förrådet och sen idag bröt sig några skrapa in och tog det sista. De fick tag på vildsvinet jag hade fångat.

GRANNEN

Men märkte ni inte att de var inne i huset?

MÅRTEN

Vi var ute på ängen.

GRANNEN

Lämnade ni bara huset?

MÅRTEN

Vi skulle inte vara borta så länge.

GRANNEN

Jag lämnar ju huset ibland men det
här är ju som en liten borg. Hos er
är det ju bara att klampa in.

PÅMINNELSE: VISA EXTERIÖRBILDER PÅ GRANNENS hus

MÅRTEN

Snälla hjälp oss. Jag vet inte vad
vi ska göra. Jag har två barn. Jag
kan inte riskera att lämna livet vi
har här för att dra söderut. Om vi
inte får hjälp så kommer vi svälta.

Grannen tittar på Mårten, oberörd.

*INTERCUT DIALOGEN MELLAN KARIN-Pernilla OCH
MÅRTEN-Grannen.EV. KASTA OM ORDNINGEN*

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. GÄSTRUMMET - GÅRDEN - DAG

Robert, Karin och Petra packar ner överlevnadsutrustning.

KARIN

(till Pernilla)

Packa i påsar efter vad för typ av
saker det, så behöver du inte rota
ut hela vätskan.

PERNILLA

Ok, smart.

KARIN

Det är också bra ifall det skulle
börja regna, så du inte blir blöt.

VI HÖR KNACKNINGAR PÅ YTTERDÖRREN.

HALLEN

Pernilla släpper in gladlynt Mårten som fortsätter in i
köket. Hon följer efter honom.

MÅRTEN

Hallå, hallå!

PERNILLA

Hej älskling, kan vi prata lite?

MÅRTEN

Javisst!

PERNILLA
Oj, vad har du där?

KÖKET

Mårten ställer sopsäcken på matbordet och packar upp knutna bärkassar.

PERNILLA
Vad är det här för nått?

Mårten knyter belåtet upp en plastpåse, sträcker ner handen och tar upp en näve bönor som han låter rinna mellan fingrarna.

MÅRTEN
Titta här. Gröna linser.

Mårten håller upp fler påsar.

MÅRTEN
Vetemjöl, bovete, kidneybönor--

Pernilla tar sig för munnen, häpen av lycka. Mårten tar fram andra varor.

MÅRTEN
Matolja, tonfisk, skinka, socker, russin.

Pernilla slänger armarna runt Mårten.

PERNILLA
Vad har du fått allt det här ifrån?

MÅRTEN
Jag har gjort en deal med grannen.

PERNILLA
En deal?

MÅRTEN
Ja, han kommer att hjälpa oss i fortsättningen.

PERNILLA
Men inte kan vi ta emot allt det här?

MÅRTEN
Nä, men det är lugnt jag snacka med honom.

PERNILLA
Men så mycket gott.

MÅRTEN

Vad var det du ville prata om?

PERNILLA

Jo, jag...

Robert och Karin kommer in i köket.

KARIN

Vad är det där?

MÅRTEN

Ah, det är från vår granne, han har lovat att hjälpa oss.

MÅRTEN

(till Pernilla)

Nå? Vad var det?

Pernilla tittar ängsligt på Karin, sen på Mårten.

PERNILLA

Jo... vi pratade, att det kanske inte var hållbart att bo kvar, nu med allt som har hänt och så.

MÅRTEN

Det har varit tufft, det har det. Jag förstår att det har varit jobbigt.

PERNILLA

Med allt som hände så kände jag också att kanske... ja, tiden vi har haft här har varit svår men också speciell på många sätt. Men att nu så kanske tiden är förbi och det är dags att börja ett nytt kapitel.

MÅRTEN

Jag vet att det har varit väldigt tufft, vi var verkligen på bristningsgränsen, maten höll på att ta slut och skraparna gjorde inte saken bättre. OK, jag kan medge att vi skulle haft väldigt svårt att klara oss, så som allt såg ut...

Mårten tittar upp mot Karin och Robert. De ser på honom, hoppfullt.

MÅRTEN

Men det här som jag har på gång med grannen förändrar allt. Kanske inte så vi klara oss för all framtid men det ger oss mer tid att se vad som händer. Om det blir värre, ja då får vi väl ge oss av då också.

Karin hoppfulla min ersätt av förakt.

KARIN

Och om det blir för sent?

Mårten tittar på Karin.

KARIN

Om det inte går att sig fram på vägarna? Om ni blir fast här, vad gör ni då?

MÅRTEN

Folk har nog tagit sig fram innan det fanns saltade motorvägar.

PERNILLA

Det kanske ändå skulle vara klokt om vi får mer tid och kan se vad som händer.

Karin tittar chockad på Pernilla.

MÅRTEN

(till Karin)

Ni kan självklart vara med på det här. Om ni vill stanna så kan vi göra så detta räcker för er också.

Robert tänker, tittar på Karin.

ROBERT

(till Karin)

Tror du inte det kan vara bra att kanske avvakta och se? Vi har ju ändå tak över huvudet här.

KARIN

Asså, håller jag på att bli tokig? Ser ni inte hur vansinnigt det här är? Om ni vill frysa ihjäl så får ni väl göra det, jag och mina barn blir inte kvar här.

Karin rör sig ur köket men stannar upp när hon ser att Robert står kvar och tänker.

KARIN

Kommer du eller?

ROBERT

Ja, ja.

Robert och Karin lämnar köket. Mårten och Pernilla tittar på varandra, sen på maten på bordet.

GÄSTRUMMET

Robert visar Moa och Gustav hur man knyter en knut medans Karin packar.

MOA

Skulle vi inte ha flytvästar också?

ROBERT

Jo, precis men vi får det av våra guider när vi kommer till medelhavet älskling. Just nu har vi inga.

EXT. GÅRDSPLAN - DAG

Pernilla skyfflar snö in i en hink.

INT. KÖKET - DAG

Mårten tömmer tomatkonserver i en gryta när Pernilla kommer in med snön.

TODO:SKRIV IN SUBPLOT MED BARNEN I HUSET

INT. BADRUMMET, GAMLA GÅRDEN - SKYMNING

Pernilla skrubbar tvätt mot ett gammalt element som står i en balja med vatten.

MÅRTEN

(ropar från köket)

Maten är klar.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert rullar ihop en sovsäck.

KNACK PÅ DÖRREN.

KARIN

Ja?

Pernilla öppnar dörren och kikar in.

PERNILLA

Hej hörni, maten är klar.

KARIN

Vi skulle behöva diskutera lite saker med barnen är det OK om vi tar middagen här uppe?

PERNILLA

Jaha, ja det kanske vi kan ordna.

KARIN

Tack.

Karin stänger dörren, tänker.

KÖKET

Mårten, Pernilla, Oskar, Petra sitter vid matbordet och äter.

GÄSTRUMMET

Karin, Robert, Moa, Oskar sitter på sängen och äter.

KÖKET

Pernilla hjälper Oskar borsta tänderna.

VARDAGSRUMMET

Petra och Mårten viker tvätt.

BADRUMMET

Karin håller en hink med rykande vatten i badkaret där Moa och Gustav sitter.

BARNKAMMAREN

Pernilla sitter intill ett stearinljus och läser för Oskar som ligger nerbäddad i sängen.

GÄSTRUMMET

Karin, Moa, Gustav ligger i sängen när Robert drar igen gardinerna för att mörklägga.

VARDAGSRUMMET

Mårten och Petra bär iväg tvätten.

PETRA

Så där, jag tar upp det här. God natt, Pappa.

MÅRTEN

God natt.

Petra tar tvätten rör sig mot trappan--

MÅRTEN

Du, Petra. Jag hoppas du inte har något emot det, men mamma nämnde att du hade fått mens.

Petra tittar ner i golvet, generad.

PETRA

Jo.

MÅRTEN

Hon nämnde att du blev ganska skrämmd.

Petra svarar inte.

MÅRTEN

Det är vårt fel att vi inte har pratat mer om det här. Det har varit så mycket med alla omställningar och så, vi borde sett till att prata med dig om allt som händer med kroppen i din ålder.

PETRA

Det är ok.

MÅRTEN

Jag förstår om Mamma blir den som... om det är något du undrar om pojkar så--

PETRA

--vilka pojkar. Det finns ju inga här.

Petra lämnar Mårten fundersam.

KÖKET

Mårten slår sig ner vid matbordet, håller upp ett glas från plastdunken, sveper den och funderar.

VI RÖR OSS LÅNGSAMT IN MOT MÅRTENS ANSIKTE.

Och så klipper vi till:

INT. KÖKET, GRANNENS HUS (FLASHBACK)

Mårten sitter vid matbordet med grannen.

MÅRTEN

Snälla, hjälp oss. Jag vet inte vad vi ska göra. Jag har två barn. Jag kan inte riskera att lämna livet vi har här för att dra söderut. Om vi inte får hjälp kommer vi att svälta.

Grannen tittar på Mårten, oberörd. Grannen torkar smulorna från bordet, ner i handflatan, ställer sig och borstar av händerna över sinken. Mårten reser sig och traskar mot dörren.

MÅRTEN

Tack för supen.

GRANNEN

Vänta.

Mårten stannar vid dörren.

GRANNEN

Jag behöver inte din arbetskraft, jag behöver inte din hjälp. Men du har något annat jag vill ha.

Mårten tittar förundrat på grannen.

MÅRTEN

Vadå?

GRANNEN

Tänk after.

Mårten tänker.

GRANNEN

Hur viktigt är det för dig att kunna stanna här egentligen. Om det verkligen är så att ni skulle svälta, hur mycket är det värt att hålla familjen vid liv.

Grannen låter orden sjunka.

MÅRTEN

Min fru?

Grannen flinar, Mårten börjar kallsvettas.

TODO: Ändra till att han vill ha petra

GRANNEN

Dja, de är ju en himla fin tös du har där. Jag skulle föreslå din fru först men hon är ju din såklart.

Grannen reser sig, tar fram några plastpåsar från en kökslåda.

GRANNEN

Här, ta några påsar och hämta det du behöver från skafferiet. Vi kan se det som ett förskott. Imorgon kan du ta hit flickan din.

Mårten glor på påsarna, skärrad.

Och vi klipper tillbaka till:

INT. KÖKET - GÅRDEN - SKYMNING (PRESENS)

Vi är tillbaka till det täta skottet på Mårten som sitter eget matbord.

Han reser sig, ställer undan dunken och lämnar köket.

HALLEN

Mårten klär på sig och smyger ut i den snötäckta midsommarnatten.

GÄSTRUMMET

Karin, Moa, Robert och Gustav ligger och sover i sängen.

BARNKAMMAREN

Petra och Oskar ligger och sover.

FADE TILL SVART:

ACT III

SLUT PÅ AKT II

AKT III**EXT. GÅRDSPLANEN, GAMLA GÅRDEN - DAG**

Pernilla kommer ut med en hink och fyller den med snö.

GÄSTRUMMET

Moa, Robert, Karin och Gustav klär på sig.

KÖKET

Pernilla slänger in några vedträn i spisen och sätter på en kastrull med slask.

HALLEN

Robert och Karin kånkar ner sin packning. Karin stanna upp i trappen.

KARIN POV: Mårten ligger utslagen på soffan och sover.

Karin och Robert dumpar sina saker vi ytterdörren.

KÖKET

Robert gör frukost medans Karin sitter med barnen.

KARIN

Ok, hörni. Ska vi se hur det här
gått med läxorna?

Barnen tar fram sina skolböcker och pennor, Karin tittar igenom vad de har ritat. Karin tittar på Petras teckningar.

KARIN

(till sig själv)
Bra. Bra. Bra. Jättefint, Petra.

Karin vänder på bladet i Petras bok.

KARIN

Men det här är ju fel, Petra.

PETRA

Vadå?

KARIN

Den här, den har du ju ritat rund.
Kommer du inte ihåg att vi pratade
om det? Den ska ju vara platt.

Petra tänker, generad.

PETRA

Men jag gick och tittade i morfars
biblioteket och där stog det att--

KARIN

Jo, men du vet vad jag har sagt till
dig om de där gamla böckerna.

Petra tittar ner, skamset.

KARIN

Det är så mycket som står där som vi
vet idag vet inte är sant. Men jag
menar tänk själv. Det förstår väl
vem som helst. Det är klart att den
ska vara platt. Jag menar se dig
omkring.

ROBERT

(till Karin)

Kan ni börja duka?

KARIN

Ja, vi får fortsätta sen. Allt annat
såg jättefint ut men det där får du
göra om.

Bordet rensas från skolmaterial och dukas.

VARDAGSRUMMET

Pernilla försöker väcka Mårten på soffan.

PERNILLA

Mårten, frukosten är klar.

MÅRTEN

Ah? Ja, ja. Jag sover nog lite till.

Mårten somnar om. Pernilla drar en suck och går till
köket.

KÖKET

Pernilla kommer in och sätter sig vid matbordet där
Robert, Karin Oskar, Gustav, Moa och Petra äter gröt.

GÅRDSPLANEN

Pernilla följer barnen ut på gården för att låta dem leka.

GÄSTRUMMET

Karin sitter i sängen med sin ryggsäck när Robert kommer in.

ROBERT
Sådär, då var väl det sista i bilen.

Karin tar fram en tub lim från väskan.

KARIN
La du matsäcken högst upp den här gången så inte allt blir mosat?

ROBERT
Jag la det vi kan behöva i framsätet.

Karin rycker en FRYSPÅSE från en rylle.

KARIN
Har du passen?

ROBERT
Yes.

Robert tar fram familjens PASS från bakfickan medans Karin håller några DROPPAR LIM i plastpåsen.

KARIN
Vad tror du om vädret och vägen?

ROBERT
Borde vara ok.

Robert slänger alla familjens PASS I ELDEN i rummets VÄRMEKAMIN. Karin blåser in luft i påsen med limmet och INHALERAR.

INFOGA: Deras pass brinner i värmenkabinen.

TODO: Visa värmekaminen i första scenen

Karin håller andan, räcker Robert plastpåsen och sluter ögon. Robert sätter sig på sängen, tar ett andetag från påsen och faller tillbaka på sängen.

MOA (U.B)
(ropar, utanför rummet)
Mamma?!

KARIN
(ropar, blundandes)
Ja, älskling??

MOA (U.B)
(ropar, utanför rummet)
Kan du hjälpa mig?

KARIN
 (ropar, blundandes)
 Om en liten stund, älskling.

TODO: Vi behöver en scen här med barnen eller Pernilla och Mårten

EXT. GÅRDSPLAN - DAG

Barnen leker i snön. Pernilla och Mårten försöker fixa Volvon.

Karin och Robert kommer ut ur huset och går mot folkan.

KARIN
 (ropar)
 Kom, hörrni! Hoppa in i bussen nu så
 vi kan komma iväg.

Robert öppnar dörren till baksätet på folkan, Moa och Gustav hoppar in.

Mårten lägger sin hand på Pernillas axel.

Karin slänger in sin ryggsäck, vänder sig till Pernilla, Mårten, Oskar och Petra.

Pernilla drar en suck och tittar ner i marken.

Karin går fram till Pernilla, de står tysta en stund.

MÅRTEN
 (till Robert)
 Lycka till.

De två männen omfamnar varandra.

ROBERT
 (till Mårten)
 Du med, se till att ta hand om er
 nu.

PERNILLA
 (till Karin)
 Lova, att ni är försiktiga.

KARIN
 Det ska vi vara, ni med.

PERNILLA
 Lita inte på någon.

KARIN
 Inte ni heller.

Karin smeker Pernillas kind.

KARIN

Va inte ledsen, vi kommer att ses snart igen.

De tittar på varandra tills Pernilla lyser upp.

PERNILLA

Vänta! Jag måste ge dig ett fotografi jag hitta.

Pernilla springer till friggeboden medans de andra tittar på varandra, förvånat.

FRIGGEBOD

Pernilla kommer in, lyfter ner traven med bananlådor, öppna en.

INFOGA: Pernilla rotar runt i lådan tills hon hittar fotografiet på sig själv och Karin som tonåring.

Pernilla är på väg att lämna boden när hon ser en fylld BLODIG YXA som står lutat mot en SVART SOPSÄCK.

GÅRDSPLANEN

Karin slänger in sista packingen, Robert stänger bakluckan.

PERNILLA (U.B)

(från friggeboden)

AAAAAAAHHHH!!!

Karin och Robert, vänder sig om, förskräkta. En nyvaken Mårten kommer ut från huset. Pernilla kommer ut med en BLODIGT YXA. Mårten springer mot henne.

MÅRTEN

Älskling, jag kan förklara!

PERNILLA

(till Mårten)

Kom inte närmare!!!

MÅRTEN

Tare lugnt, nu.

PERNILLA

Kom inte närmare säger jag!!!

KARIN

Vad är det som har hänt?

PERNILLA
(till Mårten)
Vad fan är det du har gjort?

MÅRTEN
Ta det lugnt nu så bara. Jag kan
förklara alltihopa!

PETRA
Mamma!

PERNILLA
Tyst Petra, det är här är mellan
Pappa och Mamma.

MÅRTEN
Snälla Pernilla, sätt ner yxan så vi
kan prata.

PERNILLA
Som fan heller!

MÅRTEN
Jag kan förklara allting.

KARIN
Va fan är det som har hänt?

PERNILLA
(till Mårten)
Backa! Höru det!
(till Petra)
Älskling, ta med dig Oskar i bussen
så mamma och pappa kan prata.

Petra tar med sig Oskar, sätter sig i folkan.

MÅRTEN
Snälla sätt ner yxan så vi kan
prata.

PERNILLA
Jag vill veta som hänt först.

Mårten drar en suck, tänker.

MÅRTEN
Han ville ha Petra mot mat,
Pernilla. Vår dotter. Jag blev
förbannad, vi började puttas, han
halkade och slog bakhuvudet i
järnspisen. Det var en
olyckshändelse. Snälla lägg ner yxan
så vi kan--

Mårten rör sig mot Pernilla med blidkande händer.

PERNILLA

I HELVETE HELLER! Kom inte närmare!

Pernilla höjer yxan, Mårten stannar upp.

MÅRTEN

Ok, ta det lugnt.

PERNILLA

Så det var en olyckshändelse? Hur kommer det sig att han ligger stuvad i en sopsäck där borta?

MÅRTEN

Men vad skulle jag ha gjort? Pernilla, vi har ingen mat kvar skulle jag bara gått därifrån, lämna kroppen att ruttna och låta skraparna ta all hans mat? Om han dog och vi åt hans mat så skulle det finnas ett motiv om det här någonsin uppdagades.

PERNILLA

Det var inte alls en olyckshändelse, du mördade honom!

MÅRTEN

Släpp yxan nu så kan vi prata om det här.

PERNILLA

Robert startar bussen.

MÅRTEN

Åh, du får tro vad du vill men mina barn tar du ingenstans.

Pernilla rör sig mot bussen, blicken fäst på Mårten.

PERNILLA

Jag och barnen åker till kolonierna.

MÅRTEN

Pernilla du begår ett stort misstag. Det finns ingen koloni, det är en myt förstår du inte det. Det som väntar er är människosmuggling, rövare och sexhandel. Det är allt som finns kvar därnere.

PERNILLA

För min del får du gärna frysa ihjäl här uppe.

MÅRTEN

Mina barn ska fan i mig--

Mårten rusar mot dörren av bussen för att dra ut Oskar och Petra men motas bort av Robert.

MÅRTEN

Släpp mig, jag ska ha mina barn.

Barnen skriker means Mårten och Robert halkar ner på marken, rullar runt i snön tills Mårten hamnar överst men stannar upp när han får ett KNIVBLAD satt mot strupen.

TODO: Visa den här kniven tidigare

Karin står bakom Mårten och håller en KNIV mot Mårtens strupe.

KARIN

Släpp honom.

Mårten släpper taget om Robert. Pernilla hjälper Robert upp och in i baksätet av bussen medans Karin håller kvar kniven mot Mårtens hals.

Pernilla sätter sig i förarsätet.

MÅRTEN

Du gör ett jävligt stort misstag,
hör du det!

PERNILLA

Jag gör det jag behöver göra. Kom,
Karin.

Karin släpper Mårten, sätter sig i bussen, de stänger dörrarna.

VI KORSKLIPPER MELLAN UTIFRÅN OCH INIFRÅN FOLKAN.

Genom rutan så ser vi hur Mårten vacklar fram mot folkan.

KARIN

Lås dörren!

Pernilla kan inte hitta centrallåset. Hon ser knappen.

INFOGA: Pernilla trycker på en knapp för centrallåset, bussens låspinnar åker ner.

Mårten rycker i handtaget till dörren, men bildörren är låst.

MÅRTEN

(ropar, genom glaset)
Pernilla, kan du inte bara komma ut
så vi kan prata om det här?

Pernilla vrider om nyckeln men folkan startar inte. Mårten knackar på rutan.

MÅRTEN
 (ropar, genom glaset)
 Pernilla? Kan vi inte prata om det
 här?

Pernilla STARTAR bussen. Mårten rycker kraftigare i
 dörrhandtaget.

Mårten börjar banka på bilrutan medans Pernilla backar ut
 från gården.

MÅRTEN
 (ropar, genom glaset)
 Pernilla, öppna dörren säger jag.

Pernilla kollar sina speglar för att kunna vända bilen mot
 utfarten.

MÅRTEN
 (ropar, genom glaset)
 Petra!

Pernilla har backat folkan för att så hon kan köra mot
 utfarten.

MÅRTEN
 (ropar, genom glaset)
 Kan ni komma ut så vi kan prata!

Mårten bankar desperat på bilrutan medans bussen börjar
 rulla iväg.

OSKAR
 Pappa!

Petra tittar chockat på Oskar, Pernilla släpper gasen,
 bussen stannar upp. Pernilla tittar över axeln på Oskar,
 skärrad.

OSKAR
 Pappa!

MÅRTEN
 (ropar, genom glaset)
 Ja, jag är här Oskar!

OSKAR
 Pappa!

KARIN
 Kör då!

Pernilla sätter foten på gasen.

MÅRTEN
 (ropar genom glaset)
 Vänta!

Mårten bankar på rutan medans den lämnar gården. Han försöker springa efter den men ramlar när bussen får upp farten och lämnar honom på marken.

Folkan kör ut på vägen och försvinner iväg.

Mårten reser sig och springer in i friggeboden.

KORSKLIPPNING UPPHÖR.

BILEN

Pernilla ser Mårten i backspegeln.

PERNILLA

Håll i er hörni. Jag förstår att det där var jobbigt men nu är det över.

GÅRDSPLANEN

Mårten kommer utspringande ur friggeboden med GRANNENS AUTOMATKARBIN. Han springer över gårdsplanen, förbi huset och in i skogen.

EXT. SNÖTÄCKT SKOGSVÄG - SAMTIDIGT

Bussen kommer åkandes längs snötäckt skogsväg.

INT. FOLKAN - SAMTIDIGT

Pernilla kör, Karin håller om barnen, Robert tar sig för huvudet från slagsmålen.

PERNILLA

Vi kommer snart ut på motorvägen.
Håll i er bara.

EXT. SNÖTÄCKT SKOGSVÄG - EN STUND SENARE

Mårten halkar ner för en backe från skogen ut på skogsvägen med vapnet.

Längre bort kommer folkan körandes runt hörnet och ut på en raksträcka där Mårten står, i mitten av vägen.

FOLKAN

Karin Pekar på Mårten som står i mitten av vägen där raksträckan tar slut och landsvägen svänger.

SKOGSVÄGEN

Mårten hasar sig ner för en sluttning tills han når skogsvägen. Längre bort ser vi bilen med Pernilla, Karin, Robert och barnen komma snurrandes runt ett hörn.

VI KORSKLIPPER MELLAN MÅRTEN OCH PERNILLA BAKOM RATTEN.

Mårten går upp och ställer sig på mitten av vägen.

Pernilla ser Mårten stå längre fram på vägen.

KARIN
Han har bössan!

Mårten höjer geväret.

Pernilla trampar ner gasen.

Mårten tar sikte.

ROBERT
Akta!

Mårten drar tillbaka hanen. Pernilla biter ihop. Han smeker avtryckaren.

PETRA
Kör inte på honom!

Petra kastar sig på ratten och drar i den.

Mårten blir blir TACKLAD av folkans slirande bakdel.

ETT SKOTT AVLOSSAS

Mårten tappar vapnet medans han flyger av vägen och ner för en backe.

Folkan kör iväg.

Mårten ligger medvetslös i en snödriva.

Pernilla kastar en blick bak efter Mårten, chockad.

Petra tittar bakåt men ser bara skogsvägen slingra sig.

KORSKLIPPNINGEN MELLAN MÅRTEN OCH FOLKAN UPPHÖR.

EXT. SKOGSVÄG - DAG

Mårten vaknar upp i en snödriva.

EXT. SKOG - SKYMNING

En dimma ligger tätt mellan mörka trädstammar som sticker upp genom den snötäckta skogen. Vi skymtar en varelse komma mot oss ur töcken.

MÅRTEN kommer haltande.

VI SER MÅRTEN HALTA GENOM SKOGEN I EN SERIE BILDER.

Han tittar sig omkring, går vidare.

Mårten börjar flåsa.

Mårten försöker blåsa sina händer varma.

Mårten stannar upp och tittar sig omkring. Han tittar på sin hand som skakar, stoppar den i fickorna och fortsätter gå.

Mårten är blek, läpparna är blåa och han huttrar kraftigare.

Mårten sätter sig på huk.

Mårten faller omkull. Först försöker han ta sig upp men sedan ger han upp mot gravitationen och bredar ut sig.

Han lyckas ta sig upp på knäna, tar sig för tingarna, och försöker skaka av sig yrseln.

Han försöker resa sig men orkar inte och sätter sig igen.

Mårten tittar på sina händer, förvånad. De skakar inte längre. Han försöker resa sig igen, men faller ihop och breder ut sig över snön. Mårten stirrar upp i himmelen med en tom blick.

Mårten ligger över snön och tänker, tills hans ögon sluts.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - SKYMNING

Mårten ligger still i en snödriva.

Hans svaga andedräkt är det enda tecken att han är vid liv.

Han höjer huvudet och tittar fram.

MÅRTEN POV: Han ser deras HUS på gården.

EXT GÅRDSPLAN - FORTSÄTTNING

Vi rör oss ut och ser att Mårten ligger på GÅRDSPLAN
precis FRAMFÖR HUSET.

Ljus är tända i fönstren och det varma ljuset inifrån
huset läcker ut i det kalla vinterlandskapet.

Mårten använder sina sista krafter för att resa sig till
knäna och kryper över gårdsplanen mot ytterdörren.

VI HÖR SKRATT OCH PRAT INIFRÅN HUSET.

Han krälar sig genom ytterdörren som står på glänt.

INT. HALLEN - HUSET - NATT

Mårten hör röster och tittar mot vardagsrummet.

Han lyckas pressa sig från golvet, tar hjälp av dörrkarmen
för att resa sig på fötterna han höjer huvudet och tittar
in i huset.

VARDAGSRUMMET

Mårten ser sig om kring, förvånad.

Allt bråte och skrot är nu BORTA. Vardagsrummet nu vackert
intrett. Stearingljus är tända.

Pernilla kommer ut från köket och ser helt annorlunda ut
än tidigare, uppklädd och sminkad.

Hon ställer en skål med sallad på matbordet som är vackert
dukat och fyllt med kött, bröd, ostar, frukt, fisk, m.m.

PERNILLA

Ja, men där är du ju! Jag hade
precis undrat vart du tagit vägen.

Mårten är stum av förvåning.

Karin, Oskar och Petra kommer ner från övervåningen.

KARIN

Ska vi se vad mamma har ställt till
med för fint här då.

PERNILLA

(till Mårten)

Men gubben, du kan ju inte bara stå
där och glo. Ska du inte hjälpa
Robban i köket?

Robert kommer ut från köket med ett fat tropisk fruktsallad

ROBERT

Ingen fara! Här är allt under kontroll.

Robert ställer fruktsalladen på matborden.

PERNILLA

Se så barn! Nu är leken över! Dags att sätta sig till bords.

Mårten staplar in i vardagsrummet, titar sig omkring, förbryllad.

Alla sätter sig vid bordet utom Mårten som står vid sin plats förvånad.

Alla de andra tar för sig av maten och småpratar mellan varandra, men ljudet låter längre bort så vi kan inte urskilja orden.

MÅRTEN

Är det inte lite varmt här?

Mårten börjar svettas och ser varm ut. Han tar av sig ytterkläderna.

Pernilla fortsätter att prata med Robert och Karin utan att svara.

Mårten tar en vattenkanna, håller upp det sista vattnet och sveper den.

MÅRTEN

Jag tror jag släpper in lite frisk luft.

Mårten går mot fönstret och försöker öppna det men får inte upp haspen.

MÅRTEN

Men vad i tusan?

Han tar i allt han har men lyckas inte. Mårten går mot dörren och försöker öppna men den är fast. Mårten rycker desperat i dörren men den vill inte öppnas.

Hela bordet utbrister i skratt.

MÅRTEN

Är det någon som vet hur man får upp dörren?

KARIN

Men det blir så kallt, ska du inte sätta dig?

MÅRTEN

Jo, det var bara att jag tyckte att det var väldigt varmt här.

Mårten som nu svettas febrilt börjar ta av sig sina kläder.

Han sjunker ner på golvet överväldigad av hettan.

Har tar av sig de sista plaggen tills han sitter NAKEN på golvet och svettas.

Mårten vänder sig om och ser elden från brasan.

MÅRTEN

Snälla, kan inte någon släcka elden?

Mårten sjunker ner på golvet och kippar efter andan.

Elden blir allt kraftigare.

MÅRTEN

Snälla... släck... elden...

>OCH VI KLIPPER TILL:

INT. VÄNTRUM, SJUKHUS - NATT

Pernilla sitter och stirrar med tom blick. Vi rör oss utåt och ser att hon sitter på soffan i ett väntrum. Oskar och Petra sitter på golvet och leker. En LÄKARE (50) kommer ut ur en avdelning, Pernilla rusar upp och möter honom.

LÄKARE

Hej, jag har förstått det som att du är frun?

PERNILLA

Ja, det är jag.

LÄKARE

Ja, han kom ju tyvärr in i ett väldigt allvarligt tillstånd. Vi var tvungna att hålla honom nerkyld för att hans hjärt inte skulle--

PERNILLA

Men kommer han klara sig?

LÄKAREN

Det är för tidigt för att säga. Han kom in med väldigt svåra köldskador. Det är ett mirakel att han ens hade någon puls. Vi försöker långsamt öka hans kroppstemperatur och hålla noga uppsikt på alla värden.

Pernilla tänker.

LÄKAREN

Ni får självklart stanna här hur länge ni vill men det här kan ta ett tag så det är nog bäst att ni åker hem och vilar lite. Jag måste gå in igen.

Läkaren lämnar Pernilla och bakom henne ser vi hur Robert och Karin rusar in och omfamnar Pernilla.

KARIN

Vad är det som har hänt.

PERNILLA

Han var påväg hem och körde av vägen. Polisen hittade bilen i ett dike. De tror att han blev förvirrad när han försökte gena genom skogen för att komma tillbaka till stugan. Han hade inga kläder på sig när de hittade honom.

Pernilla brister i gråt. Petra titar upp från golvet. Vi rör oss in på Oskar och sedan snögloben han håller i handen, flingorna dansar.

SLUT